

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

17 mei 2006

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	25
Advies van de Raad van State	47
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	65
Advies van de Raad voor Cultuur	71
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.....	77
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	83
Ontwerp van decreet	87

MEMORIE VAN TOELICHTING

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Basisonderwijs

Artikel 2

In 1998 bij de invoering van het Tivoli-akkoord, zijn de werkingsmiddelen voor het basisonderwijs als geheel verhoogd. Het was de bedoeling van de decreetgever – hoewel niet expliciet opgenomen in het decreet – om tegen het laatste jaar van uitvoering van dit Tivoli-akkoord een verhouding wat betreft werkingsmiddelen te bereiken van 100-76 tussen het gefinancierd en het gesubsidieerd basisonderwijs.

Het laatste uitvoeringsjaar van het Tivoli-akkoord is 2006. Deze bijkomende middelen vormen de nodige injectie om de verhouding 100-76 te bereiken. In 1996 bedroeg de verhouding tussen de werkingsmiddelen ongeveer 100-32,3. Zonder toevoeging van deze middelen zou de verhouding 100-72,6 bedragen in 2006.

Deze 12,610 miljoen euro is de noodzakelijke toevoeging om de vooropgestelde verhouding van 100-76 te bereiken.

AFDELING II

Hogescholen

Artikel 3

Omwille van de wijziging van de index bij de budgetcontrole 2006 wordt ook het startbedrag van de enveloppe, dat op indexniveau 2006 staat, aangepast.

Vanaf 2007 wordt de financiële injectie in de hogescholen nog bijkomend verhoogd met 12.500.000

euro, zodat het totaal van de bijkomende middelen ten opzichte van 2005 25 miljoen euro bedraagt.

Artikel 4

De voorbije jaren werd de kostprijs van de verschillende uitstapregelingen aan de hogescholen regelmatig herhaamd. De bedragen in dit artikel van het hogescholendecreet werden hierdoor regelmatig aangepast. Ook in 2006 dringt een aanpassing van het budget zich op.

Aangezien de belangrijkste kost voor TBS nu niet meer de terugbetaling van de overgangsregeling is, maar de organiek uit te keren wachtgelden, lijkt het niet meer relevant om vaste bedragen bij decreet te voorzien. De effectieve uitstap valt immers nooit met zekerheid te voorspellen. Het schrappen van deze paragrafen verandert niets aan het engagement en de verplichting van de overheid om deze wachtgelden uit te betalen.

De effectieve bedragen zullen bij elke budgetronde opnieuw berekend worden op basis van de meest actuele gegevens. Door deze bedragen niet meer decretaal vast te leggen, zal het in de toekomst ook niet telkens nodig zijn om het decreet hiervoor aan te passen.

Artikel 5

Oorspronkelijk waren er maar aanvullende middelen voorzien tot 2006 aangezien in 2007 een nieuw financieringsmechanisme van start zou gaan. Omdat de invoering van een nieuwe financiering met een jaar uitgesteld werd, moeten de nodige middelen voorzien worden om de financiering van de hogescholen in 2007 op hetzelfde niveau te houden als in 2006. Daarom worden de aanvullende middelen ook voorzien in 2007 op hetzelfde niveau als in 2006.

Artikel 6

Het regeerakkoord voorziet een financiële injectie voor de hogescholen van 25 miljoen euro. In 2006 werd hiervan al 50% toegekend. Vanaf 2007 wordt de volledige injectie aan de enveloppes toegevoegd.

De middelen in dit artikel zijn gebaseerd op het voorstel dat de raad van bestuur van VLHORA opmaakte. De eerste 12,5 miljoen euro werd verdeeld zoals dit ook in 2006 gebeurde. Voor de verdeling van het tweede gedeelte werkte VLHORA een eigen systeem uit waarbij ze enerzijds de groei van de obe's in 2005, zoals VLHORA deze berekende, in rekening brengen en anderzijds de niet-bevroren enveloppe voor 2007 in aanmerking nemen.

Dit levert volgend resultaat op:

		Enveloppe 2006 Werkingsuitke- ring Bevroren OBE 01-02-03	Enveloppe 2006 Werkingsuitke- ring OBE 03-04-05	Tekort
Hogeschool	injectie 2006			
hogeschool antwerpen	1.050.573,59	39.989.106,34	40.526.743,57	537.637,23
Plantijn-hogeschool	784.829,95	11.621.195,43	12.399.908,81	778.713,38
karel de grote-hogeschool	669.314,67	37.058.898,25	36.122.364,20	0
katholieke hogeschool kempen	523.565,16	28.988.916,34	28.764.300,71	0
katholieke hogeschool mechelen	399.936,68	18.219.174,27	18.006.891,90	0
erasmushogeschool brussel	493.401,10	25.723.875,29	25.932.271,81	208.396,52
hogeschool sint-lukas brussel	262.216,86	6.522.228,27	6.638.409,99	116.181,72
hogeschool voor wetenschap & kunst	1.193.394,27	33.957.751,15	34.972.706,71	1.014.955,56
katholieke hogeschool leuven	479.880,50	24.719.628,37	24.746.279,98	26.651,61
hogeschool gent	1.236.605,63	68.468.824,76	67.074.873,13	0
katholieke hogeschool sint-lieven	448.603,00	24.838.431,89	24.524.115,29	0
XIOS hogeschool limburg	253.561,19	14.039.242,09	13.759.155,66	0
katholieke hogeschool limburg	798.186,32	26.745.828,24	27.213.621,27	467.793,03
provinciale hogeschool limburg	347.450,86	19.237.790,88	18.638.233,94	0
hogeschool west-vlaanderen	596.099,69	17.668.544,39	18.061.712,65	393.168,26
katholieke hogeschool brugge-oost-ende	296.791,74	16.432.903,32	15.881.186,31	0
katholieke hogeschool zuid-west-vlaanderen	963.325,50	25.069.682,56	26.520.562,71	1.450.880,15
europese hogeschool brussel	356.203,69	19.722.418,04	18.891.820,25	0
groep t-hogeschool leuven	179.597,64	9.943.997,66	9.357.210,60	0
Lessius hogeschool	217.294,56	12.031.222,62	11.970.762,11	0
arteveldhogeschool	949.167,40	34.676.721,59	35.673.250,20	996.528,61
TOTAAL	12.500.000,00	515.676.381,77	515.676.381,77	5.990.906,07

	Enveloppe 2007 Werkingsuitke- ring	Verdeling rest	Volledige injectie	
Hogeschool	OBE 03-04-05			totaal injectie
hogeschool antwerpen	41.337.278,44	511.546,37	1.049.183,60	2.099.757,19
Plantijn-hogeschool	12.647.906,98	156.517,10	935.230,48	1.720.060,43
karel de grote-hogeschool	36.844.811,48	455.952,36	455.952,36	1.125.267,03
katholieke hogeschool kempen	29.339.586,72	363.075,65	363.075,65	886.640,81
katholieke hogeschool mechelen	18.367.029,74	227.290,90	227.290,90	627.227,58
erasmushogeschool brussel	26.450.917,24	327.328,53	535.725,05	1.029.126,15
hogeschool sint-lukas brussel	6.771.178,19	83.792,93	199.974,65	462.191,51
hogeschool voor wetenschap & kunst	35.672.160,84	441.440,87	1.456.396,43	2.649.790,70
katholieke hogeschool leuven	25.241.205,58	312.358,42	339.010,03	818.890,53
hogeschool gent	68.416.370,60	846.648,53	846.648,53	2.083.254,16
katholieke hogeschool sint-lieven	25.014.597,60	309.554,16	309.554,16	758.157,16
XIOS hogeschool limburg	14.034.338,77	173.674,11	173.674,11	427.235,30
katholieke hogeschool limburg	27.757.893,69	343.502,29	811.295,32	1.609.481,64
provinciale hogeschool limburg	19.010.998,62	235.259,98	235.259,98	582.710,84
hogeschool west-vlaanderen	18.422.946,90	227.982,88	621.151,14	1.217.250,83
katholieke hogeschool brugge-oost-ende	16.198.810,03	200.459,31	200.459,31	497.251,05
katholieke hogeschool zuid-west-vlaanderen	27.050.973,96	334.754,20	1.785.634,35	2.748.959,85
europese hogeschool brussel	19.269.656,65	238.460,86	238.460,86	594.664,55
groep t-hogeschool leuven	9.544.354,81	118.110,82	118.110,82	297.708,46
Lessius hogeschool	12.210.177,35	151.100,22	151.100,22	368.394,78
arteveldehogeschool	36.386.715,20	450.283,44	1.446.812,05	2.395.979,45
TOTAAL	525.989.909,39	6.509.093,93	12.500.000,00	25.000.000,00

De bedragen van de eerste schijf van 12,5 miljoen worden voor 2007 geïndexeerd aan de hand van de formule in artikel 184, §1, van het hogescholende-creet.

Artikel 7

Zoals de aanvullende middelen verder gezet worden in 2007, worden ook de academiseringsmiddelen verder voorzien in 2007.

AFDELING III

Universiteiten

Artikel 8

Het is de bedoeling om de automatische koppeling van de haard- en standplaatstoelage, het vakantiegeld en de eindejaarstoelage aan deze van het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op te heffen.

In afwachting van een in het Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs onderhandelde nieuwe regeling behoudt het academisch personeel de toelagen vastgesteld volgens de reglementering zoals die op 31 december 2005 voor het personeel van de Vlaamse Gemeenschap van toepassing was.

Artikel 9

De regeling inzake vergoedingen en toelagen wordt uit dit artikel gehaald en opgenomen in een nieuw artikel.

Artikel 10

Het is de bedoeling om de automatische koppeling van de haard- en standplaatstoelage, het vakantiegeld en de eindejaarstoelage aan deze van het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op te heffen. In afwachting van een in het Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs onderhandelde nieuwe regeling behoudt het administratief en technisch personeel de toelagen vastgesteld volgens de reglementering zoals die op 31 december 2005 voor het personeel van de Vlaamse Gemeenschap van toepassing was.

Artikel 11

Deze bepaling stelt, zoals de voorgaande jaren, de componenten vast van de werkingsuitkeringen van de universiteiten voor 2007.

Artikel 12

In afwachting van een nieuwe financiering voor het hoger onderwijs worden de forfaitaire bedragen van de werkingsuitkeringen doorgetrokken naar 2007.

Artikel 13

In afwachting van de inwerkingtreding van de nieuwe financiering voor het hoger onderwijs worden aan de Universiteit Hasselt bijkomende middelen (283.000 euro voor het jaar 2006) toegekend voor de opleiding verkeerskunde.

Om die reden wordt het bedrag van de extra bijdrage aan de werkingsuitkeringen (artikel 130, §3, 2°) van de Universiteit Hasselt voor 2006 vastgesteld op 897.000 euro i.p.v. 634.000 euro (prijsniveau 2001).

Artikel 14

In afwachting van een nieuwe financiering voor het hoger onderwijs wordt voor de universiteiten Gent een nieuw basisbedrag vastgesteld.

Op 9 februari 2005 vernietigde het Arbitragehof in artikel 160, 2°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen (structuurdecreet), de reglementaire basis voor de toekenning van werkingsmiddelen aan de Universiteit Gent voor de jaren 2005 en 2006.

In het structuurdecreet werd de werkingstoelage voor de universiteiten voor 2005 en 2006 ‘bevroren’ op het niveau van 2004. De Universiteit Gent stapte tegen deze bepaling van het structuurdecreet naar het Arbitragehof omdat zij het stopzetten van de verhoging van de extra bijdragen aan werkingsuitkeringen als het niet respecteren van het overheidsengagement om de ‘onderfinanciering’ aan te pakken beschouwde. Als gevolg daarvan namen de werkingsmiddelen voor de Universiteit Gent voor 2005 en 2006 immers niet verder toe in vergelijking met 2004, behalve de indexaanpassing. De Universiteit Gent oordeelde dat er geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat voor de afwijking van het vroegere beleid (verhogingen tussen 2001-2004). Daarmee wordt artikel 24, §4, van de Grondwet geschonden. Het Hof volgde die argumentatie en vernietigde deze bepaling op 9 februari 2005.

Teneinde tegemoet te komen aan de eisen van het Hof, en aangezien de nieuwe financieringregeling voor het hoger onderwijs pas vanaf 2008 in voege treedt, is er ten aanzien van de Universiteit Gent een degressieve verhoging van de werkingsmiddelen waarbij de verhoging van de periode 2001-2004 wordt doorgetrokken voor 2005 en 2006 en 2007.

Dit levert verhogingen op met 2.583.000 euro en 2.487.000 euro op jaarbasis, respectievelijk voor 2005 en 2006 en 2.400.000 euro voor 2007 (prijsniveau 2001). Op prijsniveau 2006 bedraagt dit 2.578.000 euro.

Die verhogingen worden toegevoegd aan de bijkomende werkingsmiddelen (of de middelen herstructurering).

Artikel 15

In afwachting van een nieuwe financiering voor het hoger onderwijs worden de aanvullende middelen voor de universiteiten voor het jaar 2007 vastgesteld op 15.055 Keuro. Concreet houdt dit een bevrozing in van de middelen voor 2006.

Artikel 16

In afwachting van een nieuwe financiering voor het hoger onderwijs ontvangt de Universiteit Antwerpen zoals de voorgaande jaren ook in 2007 bijkomende middelen voor de inrichting van de tweede cyclus van de opleidingen communicatiewetenschappen en biomedische wetenschappen en voor de inrichting van de tweede cyclus van de opleidingen wijsbegeerte, geschiedenis en toegepaste biologische wetenschappen.

Artikel 17

In afwachting van een nieuwe financiering voor het hoger onderwijs ontvangt de transnationale Universiteit Limburg zoals de voorgaande jaren ook in 2007 bijkomende middelen voor de inrichting van de opleiding onderwijskunde en de derde en vierde studiejaar van de andere ingerichte opleidingen.

Artikel 18

In afwachting van een nieuwe financiering voor het hoger onderwijs wordt de verdeling van de aanvullende middelen doorgetrokken naar 2007.

Artikel 19

In afwachting van een nieuwe financiering voor het hoger onderwijs worden de bedragen van de uitgaven die voortvloeien uit de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen doorgetrokken naar 2007.

Artikel 20

In afwachting van een nieuwe financiering voor het hoger onderwijs worden de bedragen van de inves-

teringskredieten voor de universiteiten voor 2007 op het niveau van 2006 behouden.

Artikel 21

Overeenkomstig artikel 140bis van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, draagt de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks bij in de sociale voorzieningen voor de studenten.

Ingevolge een wijziging in de index worden de startbedragen 2006 aangepast.

AFDELING IV

Volwassenenonderwijs

Artikelen 22 en 23

Het decreet tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs van 2 maart 1999, gewijzigd door het decreet betreffende het onderwijs XIV van 14 februari 2003, voorzagt in de mogelijkheid dat centra voor volwassenenonderwijs hun onderwijsactiviteiten onbeperkt op verschillende locaties konden organiseren, zonder dat zij hiervoor een machtiging van de Vlaamse Regering dienden te bekomen.

Dit heeft in een aantal centra geleid tot een wildgroei aan leslocaties en cursusaanbod, zonder dat er steeds op een concrete opleidingsbehoefte of -vraag werd ingespeeld. Vaak lagen motieven van concurrentie tussen de centra aan de basis voor het opstarten van nieuwe leslocaties. Door het vroegere financieringsmechanisme, dat in het programmadecreet van december 2004 werd geschrapt en vervangen door een bevroren enveloppe aan leraarsuren, leidde het vrij oprichten van vestigingsplaatsen mee tot de sterke groei van de budgetten voor het onderwijs voor sociale promotie. Ondertussen bestaat er in Vlaanderen een dicht netwerk aan leslocaties van de centra voor volwassenenonderwijs, zodat het aangeboden cursusaanbod voldoende laagdrempelig is voor kandidaat cursisten. De noodzaak om verder vrij nieuwe leslocaties te gaan opstarten is daarmee minder groot geworden.

Bovendien wordt voor het schooljaar 2006-2007 in een groei van leraarsuren voor de centra voor volwassenenonderwijs verwacht. Deze groei mag niet

tot gevolg hebben dat er nog meer nieuwe leslocaties opgestart worden, zonder dat er een aantoonbare opleidingsbehoefte voor bestaat. Het nieuwe decreet op het volwassenenonderwijs dat momenteel in voorbereiding is, voorziet in een regionale organisatie van het volwassenenonderwijs in Vlaanderen. Het vrij oprichten van nieuwe vestigingsplaatsen zonder beperkingen, kan leiden tot het doorkruisen van deze beleidsintentie.

Deze artikelen voorzien daarom in een bevrozing van het aantal vestigingsplaatsen van de centra voor volwassenenonderwijs tot het nieuwe decreet op het volwassenenonderwijs er is, en in een specifieke regeling zal voorzien worden voor de oprichting van nieuwe vestigingsplaatsen. Aldus wordt gestreefd naar een meer rendabele aanwending van de bijkomende leraarsuren vanaf 1 mei 2006.

De definitie van vestigingsplaats in artikel 22 dient aldus geïnterpreteerd te worden dat alle onderwijsactiviteiten van een centrum voor volwassenenonderwijs op het grondgebied van eenzelfde gemeente als een vestigingsplaats beschouwd worden. De centra die hun hoofdvestigingsplaats hebben binnen één van de 19 gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kunnen binnen die andere 19 gemeenten gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren aanwenden voor nieuw opgerichte vestigingsplaatsen.

Het voorstel tot inperking van het oprichten van nieuwe vestigingsplaatsen door centra voor volwassenenonderwijs, werd mondeling toegelicht op de vergadering van de Raad Levenslang Leren van de Vlaamse Onderwijsraad op 25 april 2006. De eerste principiële beslissing van de Vlaamse Regering omtrent dit ontwerpdecreet werd op 27 april 2006 overgemaakt aan de koepels van de inrichtende machten, het Gemeenschapsonderwijs en de vakorganisaties ter voorbereiding van de onderhandelingen in Sectorcomité X – Onderwijs en het overkoepeld onderhandelingscomité gesubsidieerd vrij onderwijs. Omdat er tussen deze bekendmaking van het ontwerpdecreet en de implementatie geen nieuwe vestigingsplaatsen zouden opgericht worden, dient een retroactieve implementatiedatum van 1 mei 2006 voorzien te worden.

In specifieke omstandigheden en bij gemotiveerde aanvraag kan de minister beslissen om alsnog de inzet van gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren voor de oprichting van bijkomende vestigingsplaat-

sen, mogelijk te maken. Het betreft hier gevallen van overmacht waarbij het centrum voor volwassenenonderwijs door omstandigheden niet in staat is de bestaande vestigingsplaats te behouden en dient te verhuizen naar een andere gemeente.

Uitzonderingen kunnen ook toegestaan worden wanneer het bijkomend aanbod Nederlands tweede taal betreft in gemeenten waar vóór 1 mei 2006 nog geen dergelijk aanbod bestond.

Artikel 24

§1. Het huidige artikel 48 van het decreet van 2 maart 1999 bevatte een overgangsregeling voor één schooljaar. Vermits het nieuwe financieringsmodel voor het volwassenenonderwijs pas per 1 september 2007 ingevoerd zal kunnen worden, is het noodzakelijk om ook voor het schooljaar 2006-2007 een overgangsmaatregel te voorzien. De overgangsmaatregel voor het schooljaar 2005-2006 was voordeliger voor centra wiens lestijdenpakket een dalende tendens vertoonde. Centra wiens lestijdenpakket een stijgende tendens vertoonde werden eerder benadeeld. De overgangsmaatregelen voor het schooljaar 2006-2007 neutraliseert deze effecten ten dele.

Een groeimarge van 5,2% impliceert dat er aan de centra voor volwassenenonderwijs 187.288,6 extra leraarsuren toegekend kunnen worden. Deze 187.288,6 leraarsuren worden verdeeld over alle centra. Het bepalen van het aandeel per centrum gebeurt in twee bewegingen:

- 1° Eerste beweging: de centra waarvan het aantal lesuren cursist van de referteperiode 01.02.2003-31.01.2004 groter is dan het aantal lesuren cursist van de referteperiode 01.02.2004-31.01.2005 bekomen eenzelfde procentuele groei van het lestijdenpakket van 2005-2006 als de procentuele groei van het aantal lesuren cursist van de referteperiode 01.02.2004-31.01.2005 ten opzichte van het aantal lesuren cursist van de referteperiode 01.02.2003-31.01.2004. De totale aangroei van de eerste beweging bedraagt 171.283,7 leraarsuren. Vervolgens worden er 64 extra leraarsuren afgehouden om de afronding tot de hoogste eenheid op te vangen.
- 2° Tweede beweging: de resterende 15.940 leraarsuren worden verdeeld over alle centra. Om het aandeel per centrum vast te stellen wordt het

procentuele van het aantal lesuren cursist van de referteperiode 01.02.2004-31.01.2005 van het centrum in het totale aantal lesuren cursist op sector-niveau berekend. In de tweede beweging worden er 15.940 leraarsuren verdeeld onder de centra voor volwassenenonderwijs.

De totale aangroei van het lestijdenpakket 2006-2007 in vergelijking met het lestijdenpakket 2005-2006 bedraagt 187.285,6 leraarsuren.

§2. Deze paragraaf behoeft geen verdere toelichting.

§3. In afwachting van een nieuwe regeling behouden de centra de toegekende ambten van het bestuurs- en ondersteunend personeel voor het schooljaar 2005-2006. Enkel de puntenenveloppe wordt met 5,2% verhoogd, waarbij rekening werd gehouden met een afronding tot de hoogste eenheid.

Artikel 25

In de overgangsregeling voor het schooljaar 2006-2007 worden de lestijden niet toegekend per studiegebied of categorie. De kleuring van de lestijden van het studiegebied Nederlands tweede taal wordt dan ook gekoppeld aan het aantal lestijden toegekend voor dit studiegebied in het schooljaar 2005-2006.

AFDELING V

Recuperatiefonds studietoelagen

Artikel 26

Bij de initiële begroting 2006 werd een toegewezen begrotingsfonds voor studietoelagen voorzien. Het is opportuun om met betrekking tot de studietoelagen met een fonds-type B te werken zodat het bedrag van de geïnde terugvorderingen via de normale betalingsprocedure kan opgenomen worden (via vereffenaar in plaats van rekenplichtige).

Het is bijgevolg praktischer voor de afhandeling van de studietoelagen om te werken met een B-fonds (terugvorderingen ontvangen op een rekening en de

betalingen uitvoeren via de centrale uitgavenrekening).

HOOFDSTUK III

Cultuur

AFDELING I

Lokaal Cultuurbeleid

Artikel 27

In 2005 werd het decretaal bepaalde bedrag van 0,60 euro per inwoner beperkt naar 0,30 euro per inwoner.

Een bedrag van 0,30 euro per inwoner is in principe wel haalbaar voor 2006. De regering ziet zich echter ook geconfronteerd met de situatie dat de openbare bibliotheken verplicht worden een vergoeding te betalen aan de auteurs voor het uitlenen van hun werken, het zogenaamde leenrecht (auteurswet van 30 juni 1994 en het koninklijk besluit van 25 april 2004 betreffende de vergoedingsrechten voor openbare uitlening van de auteurs, vertolkende of uitvoerende kunstenaars, producenten van fonogrammen en producenten van eerste vastleggingen van films).

Door de regering werd beslist het leenrecht af te kopen en via een forfaitaire vergoeding aan de verplichting te voldoen. Hiervoor zal voor 2006 een bedrag van ongeveer 0,15 euro per inwoner nodig zijn. Dit betekent dat de in artikel 74 voorziene subsidie 0,15 euro per inwoner bedraagt.

AFDELING II

Fonds Culturele Infrastructuur

Artikel 28

Gezien het FoCI de opbrengsten van de ontvangsten voortvloeiend uit het beheer en het vervreemden van onroerende goederen beheerd door de administratie Cultuur (beleidsdomein Cultuur en Jeugd) volledig

krijgt toegewezen (artikel 50, e) van het decreet van 19 december 1998 en wijzigingen), is het nuttig uitdrukkelijk te voorzien dat het FoCI ook uitgaven kan doen voor huurgelden (het terug inhuren), erfpacht-vergoedingen, beschikbaarheidsvergoedingen en andere kosten voor het gebruiksrecht van de gebouwen en terreinen, die ressorteren onder het beheer van de beleidsdomeinen Cultuur en Jeugd van de Vlaamse Gemeenschap.

De subsidies voor gelijkaardige kosten voor gebouwen en terreinen, die worden beheerd door derden, worden niet ingeschreven in de begroting van het FoCI, maar op een aparte BA onder PR 45.50.

AFDELING III

Subsidies socio-culturele sector

Artikel 29

Deze aanvulling versimpelt aanzienlijk de administratieve afhandeling van de financiële dossiers van ex-DAC'ers én verhoogt de klantvriendelijkheid van de behandeling. Deze aanpassing kadert dan ook volledig in de doelstelling van de Vlaamse Regering naar deregulering en administratieve vereenvoudiging.

Daarenboven wordt het decreet hiermee afgestemd op de gerelateerde decreten in de verschillende cultuursectoren waarin dezelfde bepaling ook is opgenomen. Hierdoor verhoogt ook de eenheid in beleidsuitvoering.

AFDELING IV

Aanvullende subsidies voor tewerkstelling in culturele sector

Artikel 30

Deze aanvulling versimpelt aanzienlijk de administratieve afhandeling van de financiële dossiers van ex-DAC'ers én verhoogt de klantvriendelijkheid van de behandeling. Deze aanpassing kadert dan ook volledig in de doelstelling van de Vlaamse Regering naar deregulering en administratieve vereenvoudiging.

Daarenboven wordt het decreet hiermee afgestemd op de gerelateerde decreten in de verschillende cultuursectoren waarin dezelfde bepaling ook is opgenomen. Hierdoor verhoogt ook de eenheid in beleidsuitvoering.

HOOFDSTUK IV

Herstelfonds

Artikel 31

In artikel 159bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (ingevoegd door artikel 117 van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid) worden de regels vastgelegd voor de verdeling van de huidige DAB Grondfonds naar de toekomstige DAB Grondfonds en de DAB Herstelfonds. Deze bepaling werd nog geschreven in de veronderstelling dat de reorganisatie ingevolge BBB en alle daarvoor benodigde wijzigingen in de regelgeving op 1 januari 2006 in werking zou treden. Dit is niet gebeurd.

Artikel 159bis moet om die reden worden aangevuld met een bijkomende verdelingsregel die alle kosten die verbonden zijn aan processen die niet behoren tot de handhavingstaken en die nu – dit is vanaf 1 januari 2006 tot datum van inwerkingtreding van de organisatiebepalingen en dus artikel 159bis – nog gedragen worden door de huidige DAB Grondfonds in mindering brengt op de middelen die naar het toekomstige Grondfonds worden overgeheveld. Met andere woorden de door het huidige Grondfonds gedragen kosten van planschadevergoedingen, Raad van State-dossiers enzovoort, worden in mindering gebracht op de middelen die overeenkomstig artikel 159bis moeten worden overgedragen naar het toekomstige Grondfonds. Zoniet zou het Herstelfonds tweemaal de financiële last dragen van uitgaven die verbonden zijn aan processen die vreemd zijn aan de handhaving van de ruimtelijke ordening.

Volgens de regeling van artikel 159bis zou op een begroting van 12.570.000 euro een bedrag van 2.500.000 (planschade) + 4.264.000 (1/2 overdracht) = 6.764.000 euro worden overgedragen naar het (toekomstige) Grondfonds. De rest van de beschikbare

middelen zou toekomen aan het Herstelfonds. Op 1 februari 2006 was er ca. 11.100.000 euro beschikbaar zodat het Herstelfonds over ca. 4.336.000 euro zou kunnen beschikken. Indien hierop echter ook nog de kosten gerelateerd aan andere processen dan handhaving moeten worden in mindering gebracht, dreigt het Herstelfonds uitgehold te worden en komt de operationalisering van de BBB-organisatie en meer bepaald de entiteit IVA Inspectie RWO in het gedrang.

HOOFDSTUK V

Departementale fondsen onroerende goederen

Artikelen 32 en 33

In het kader van Beter Bestuurlijk Beleid is een oplossing gezocht voor de verschillende departementale gebouwenfondsen en is beslist om deze departementale fondsen op te heffen en te centraliseren op het gebouwenfonds van de afdeling gebouwen (variabel krediet 01.90 progr. 26.1 gebouwen) met het oog op het centraal beheer.

Via decreet is op 21 december 1990 een fonds onroerende goederen opgericht. Op 22 december 1993 zijn er departementale fondsen opgericht. Elk departement heeft daardoor een ontvangstenartikel 'departementaal fonds vervreemding en beheer van onroerende goederen' en in de uitgavenbegroting een artikel 'beheer, uitrusting, geschiktmaking en onderhoud van onroerende goederen'.

De ontvangsten en uitgaven per departement zijn beperkt. ABAFIM gebruikt het variabel krediet maar de uitgaven betreffen kosten die ook op gebouwen kunnen worden aangerekend. De afdeling gebouwen maakt vanuit de aard van het krediet en de activiteit van de afdeling actief gebruik van het gebouwenfonds. Het departement EWBL heeft een groot saldo maar dit is voorzien voor de aankoop van meubilair voor in het nieuwe ingehuurde gebouw in de Noordwijk (nota 'inhuring nieuw gebouw in de Noordwijk', VR van 27 januari 2006). Voor de andere departementen betreft het 'slapende fondsen'. De departementale gebouwenfondsen worden opgeheven en de onbelaste saldi worden naar het gebouwenfonds van de afdeling gebouwen overgeschreven.

HOOFDSTUK VI

Afvalstoffen

Artikel 34

De milieuheffingen op afvalstoffen hebben een sturende functie. Dat impliceert niet alleen een vrij groot aantal verschillende tarieven naargelang de verwerkwijze en de afvalstof, maar betekent ook dat een aantal afvalstromen vrijgesteld worden van heffingen. Het gaat dan in het bijzonder om sommige onvermijdbare afvalstoffen waarvoor geen recyclagemogelijkheden bestaan, of om de winning van stoffen uit verbrandingsprocessen.

Dit voorstel heeft betrekking op de invoering van het nultarief voor het verwerken van afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties waarvoor geen andere saneringswijze mogelijk is dan storten of (mee)verbranden. De OVAM onderzoekt per geval of andere saneringswijzen al dan niet onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn.

Het is uitdrukkelijk de bedoeling om bodemsanering te stimuleren. De afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties, zijn immers niet het gevolg van een vermijdbaar of bijstuurbaar productieproces, maar het resultaat van een decretaal verplicht verbeteren van een kwalijke toestand. Zij mogen vanuit die optiek niet aan een milieuheffing onderworpen worden. Bovendien bestaat er nu een ongelijkheid tussen bodemsaneringen die in situ gebeuren (isolatie ter plaatse, immobilisatie ter plaatse, saneringsbergingen ter plaatse...) die aan geen milieuheffing onderworpen zijn, en bodemsaneringen waarbij men opteert om de verontreinigde stoffen ex situ te verwerken. Dit heeft voor gevolg dat door de milieuheffing de bodemsaneringen in feite gestuurd worden naar een in situ berging, terwijl dit niet altijd de beste oplossing is, zeker niet voor kleine verontreinigingen, omdat men dan een oncontroleerbaar aantal kleine saneringsbergingen krijgt.

Hierdoor ontstaat er ook een tweede ongelijkheid: bij grote verontreinigingen wordt gelet op het BBT-principe wel dikwijls een in situ berging aanvaard, waarop geen milieuheffing verschuldigd is, terwijl kleine verontreinigingen omwille van het BBT-principe moeten afgevoerd worden, maar dan wel aan een milieuheffing worden onderworpen. Hierdoor worden grote vervuilers als het ware bevoordeeld ten opzichte van kleine vervuilers.

Dit alles verantwoordt de invoering van het nultarief voor het storten of verbranden van afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties. Hierdoor zullen bovendien meer middelen beschikbaar kunnen komen voor de eigenlijke bodemsanering, ook bij de overheid, wat een belangrijk gunstig milieueffect tot gevolg heeft.

Het begrip ‘bodemsaneringsoperaties’ moet in dit kader ruim geïnterpreteerd worden, in die zin dat het ook slaat op voorzorgsmaatregelen, veiligheidsmaatregelen, bodemsaneringswerken en grondverzet. De OVAM beslist over de al of niet reinigbaarheid van gronden.

Momenteel bedraagt de heffing op het storten van afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties op een categorie 1- of categorie 2-stortplaats 3,19 euro/ton (artikel 47, §2, 9° en 11°, van het Afvalstoffendecreet). Voor categorie 3-stortplaatsen bedraagt het heffingstarief 0,65 euro/ton (artikel 47, §2, 19°, van het Afvalstoffendecreet). Voor het verbranden van deze afvalstoffen bedraagt het tarief 1,60 euro/ton in een oven zonder recuperatie van energie of grondstoffen en 0,95 euro/ton in een oven met recuperatie van energie en/of grondstoffen (artikel 47, §2, 26°, van het Afvalstoffendecreet).

Aangezien onder die tarieven ook andere afvalstromen zoals residu's van grondreinigingscentra vallen, is een correcte inschatting van de budgettaire impact niet mogelijk. Die hoeveelheden andere afvalstoffen zijn volgens de beschikbare informatie wel kleiner dan de hoeveelheden afvalstoffen afkomstig van bodemsanering. In 2003 werd onder de hoger vermelde tarieven 305.666 euro geïnd, in 2004 429.157 euro en in 2005 521.481 euro. De minderinkomsten door invoering van het nultarief voor de volgende jaren situeren zich dus in de grootteorde van enkele honderdduizenden euro per jaar.

HOOFDSTUK VII

Oppervlaktewateren

ALGEMENE BESPREKING

Het voorliggend ontwerp van decreet heeft tot doel het mogelijk te maken om op retroactieve wijze de uitvoeringsbesluiten bij hoofdstuk IIIBis van de wet

van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, opnieuw, maar nu rechtsgeldig, in te voeren.

A. Historiek van de toepasselijke teksten

Hoofdstuk IIIBis van de oppervlaktewaterenwet, ingevoegd bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, werd met ingang van 1 januari 1992 integraal vervangen door de bepalingen van artikel 44 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992.

De nadere regels ter uitvoering van hoofdstuk IIIBis werden respectievelijk vastgesteld door het besluit van 30 januari 1991, 23 juli 1992 en 16 februari 1993. Het besluit van 16 februari 1993 werd meerdere malen gewijzigd en werd ten slotte volledig vervangen door het besluit van 28 juni 2002. De wijzigingen van het besluit van 16 februari 1993 werden genomen bij besluit van 16 maart 1994, 5 april 1995, 19 december 1998, 1 februari 2002 en 22 maart 2002.

B. Hoogdringendheid – Advies Raad van State

1. Vooraleer een uitvoeringsbesluit wordt goedgekeurd dient advies gevraagd aan de Raad van State behalve ingeval van hoogdringendheid. De redenen voor de dringende noodzakelijkheid moeten uitdrukkelijk worden vermeld.

Zowel voor het besluit van 30 januari 1991 als voor de besluiten van 23 juli 1992, 16 februari 1993, 16 maart 1994 en 5 april 1995 werd omwille van de hoogdringendheid het advies van de Raad van State niet ingewonnen. In meerdere rechtszaken werd het ontbreken van het advies van de Raad van State ingeroepen om de rechtsgeldigheid van de uitvoeringsbesluiten te betwisten. Opgeworpen werd dat het spoedeisend karakter onvoldoende is verantwoord.

2. Arrest van 15 februari 2005 van het Hof van Beroep te Gent

Bij arrest van het Hof van Beroep van Gent van 15 februari 2005 werd geoordeeld dat de dringende

noodzakelijkheid voor het niet inwinnen van het advies van de Raad van State met betrekking tot het besluit van 23 juli 1992 onvoldoende werd gemotiveerd. Het besluit werd zodoende onwettig verklaard. Dit heeft voor gevolg dat het Hof het uitvoeringsbesluit van 23 juli 1992 bij de beoordeling van het geschil niet mag toepassen waardoor de rechtsbasis voor de betwiste heffing wegvalt.

3. *Mogelijke implicaties op de besluiten van 16 februari 1993, 16 maart 1994 en 5 april 1995 en de hangende rechtsgedingen*

Aangezien de argumentatie met betrekking tot de hoogdringendheid inzake het niet inwinnen van het advies van de Raad van State met betrekking tot het besluit van 23 juli 1992 werd overgenomen in de besluiten van 16 februari 1993, 16 maart 1994 en 5 april 1995 mag redelijkerwijs verwacht worden dat de rechtbank uiteindelijk ook zal oordelen dat ook deze besluiten onwettig zijn.

Het is dan ook aangewezen om de diverse besluiten retroactief te vervangen. Indien dit niet gebeurt, kan verwacht worden dat in alle nog hangende rechtszaken die betrekking hebben op de heffingsjaren vóór 2003 de onwettigheid van de uitvoeringsbesluiten zal ingeroepen en bevestigd worden door de rechtbank waardoor de heffingen die werden gevestigd nietig verklaard zullen worden.

4. *Validaties*

Rekening houdend met wat voorafgaat, met de rechtsonzekerheid en met het rechtsvacuüm dat ontstaan is door de niet-toepassing van het onwettig geacht besluit van 1992 en door hetgeen verwacht moet worden dat zal gebeuren met het besluit van 16 februari 1993 (en de hierop volgende besluiten), zoals hierboven vermeld, is het aangewezen de vermelde besluiten te vervangen en hun inhoud dus te valideren door nieuwe besluiten met dezelfde inhoud, doch met inachtneming van de vormvoorschriften.

Te dezen zijn dan in feite twee technieken mogelijk:

- Ofwel dient er een decreet te worden gestemd waarbij de Vlaamse Regering zou gemachtigd worden om retroactief uitvoeringsbesluiten te

nemen ter herstelling van de voorgaande, onwettige besluiten.

- Ofwel wordt de inhoud van de besluiten opgenomen in een decreet zonder de inhoud te wijzigen, waardoor de decreetgever dan in feite de bevoegdheid die hij oorspronkelijk had gedelegeerd aan de Vlaamse Regering (zie de artikelen 35quinquies, §3; 35sexies, §3; 35sexies, §5; 35octies, §3; 35octies, §5; 35terdecies; 35septiesdecies, §3) zelf zou uitoefenen.

In casu heeft de decreetgever geopteerd voor de eerste techniek, dus het geven van een decretale machtiging aan de Vlaamse Regering om retroactief uitvoeringsbesluiten te nemen ter herstelling van de vorige.

Deze keuze is ingegeven door de bepalingen in het arrest van het Arbitragehof van 8 maart 2005 (n° 56/2005 – B.9.2):

“Wanneer een verordenende maatregel mogelijk als onwettig kan worden beschouwd overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet, komt het in de regel toe aan de overheid die de betrokken norm heeft aangenomen, die te herstellen met inachtneming van de vormvoorschriften die zij niet had nageleefd.”

Aldus moet, conform dit arrest, er de voorkeur worden aan gegeven dat de Vlaamse Regering nieuwe uitvoeringsbesluiten zou uitvaardigen, met naleving van de vormvoorschriften.

5. *Toetsing wettigheid validering*

De decretale machtiging om de nieuwe uitvoeringsbesluiten retroactief in te kunnen voeren is absoluut noodzakelijk en behoeft bovendien enkele preciseringen naar de rechtsgeldigheid ervan.

Het decreet waarbij de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om retroactief uitvoeringsbesluiten te nemen ter herstelling van de voorgaande onwettige besluiten, kan immers getoetst worden door het Arbitragehof.

- a) In verschillende arresten toetste het Arbitragehof reeds legislatieve validaties aan het recht op behoorlijke rechtsbedeling, zelfs wanneer dit inhield dat hiermee de uitkomst van een gerechtelijke procedure zou beïnvloed worden.

Hiertoe werd het gelijkheidsbeginsel gerelateerd aan artikel 14 van de Raad van State-wet, nu het steeds een ingrijpen betrof dat verband hield met de toegang en de werking van de Raad van State.

Dergelijke wet kan immers tot gevolg hebben dat de partijen die het besluit voor de Raad van State hadden aangevochten, hun belang verliezen om de procedures voort te zetten, zodat hij gevolgen kan hebben voor hangende rechtsgedingen en op die manier afbreuk kan doen aan jurisdictionele waarborgen in het nadeel van de categorie van burgers die zulke geschillen aanhangig hebben gemaakt (en die geen aanleiding hebben gegeven tot een beslissing ten gronde die in kracht van gewijsde is gegaan).

Het Arbitragehof toetst de legislatieve validaties op volgende wijze: “Het enkele feit dat een wetsbepaling met terugwerkende kracht implicaties heeft voor hangende geschillen, betekent niet dat de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie geschonden zouden zijn doordat afbreuk zou worden gedaan aan de jurisdictionele waarborgen die aan alle burgers worden geboden. De terugwerkende kracht van wetsbepalingen, die van die aard is dat zij rechtsonzekerheid in het leven kan roepen, kan enkel worden verantwoord op grond van bijzondere omstandigheden, inzonderheid wanneer zij onontbeerlijk is voor de goede werking of de continuïteit van de openbare dienst. Indien evenwel blijkt dat de terugwerkende kracht van de wet krachtige norm tot gevolg heeft dat de afloop van een of meer gerechtelijk procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges verhinderd worden zich uit te spreken, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang een verantwoording bieden voor dat optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.” (Arbitragehof nr. 73/2004 van 5 mei 2004, ro. B.6.1; Arbitragehof nr. 30/2004 van 3 maart 2004, ro. B.4 en B.5; Arbitragehof nr. 164/2003 van 17 december 2003, ro. B.3; Arbitragehof nr. 189/2002 van 19 december 2002, ro. B.12.4).

Wanneer bijvoorbeeld de wetgever de inhoud van een koninklijk besluit, dat is aangetast door een vormgebrek, overneemt, in een materie die tot zijn bevoegdheid behoort, verhindert het louter bestaan van beroepen voor de Raad van State niet dat de onregelmatigheden waarmee het bestreden besluit zou zijn aangetast, zelfs vóór de uitspraak over de genoemde beroepen, zouden kunnen worden verholpen.

Het loutere feit dat het besluit onregelmatig zou zijn naar de vorm betekent niet dat de partijen die het hebben aangevochten het onaantastbaar recht verworven zouden hebben om voor altijd vrijgesteld te worden van de regeling die het voorwerp vormde van het besluit, ook wanneer die regeling zou gegrond worden op een nieuwe akte waarvan de grondwettigheid onbetwistbaar zou zijn (Arbitragehof nr. 73/2004 van 5 mei 2004, ro. B.6.5).

Hoewel het optreden van de wetgever de partijen weliswaar verhindert de eventuele onregelmatigheden van de bekrachtigde koninklijke besluiten door de Raad van State te laten censureren, ontzegt dat optreden de partijen evenwel niet het recht de ongrondwettigheid van de wet waarmee de wetgever de bevoegdheid heeft uitgeoefend die hij oorspronkelijk had gedelegeerd, aan het Arbitragehof voor te leggen. De partijen zijn dus niet beroofd van hun recht op een jurisdictioneel beroep (*ibid.* ro. 6.6).

De wettelijke regeling waarin, met terugwerkende kracht, de inhoud van een koninklijk besluit wordt overgenomen, heeft weliswaar formeel terugwerkend effect, maar zij bevat geen enkele nieuwe bepaling die zou afwijken van de bepalingen die in de bekrachtigde besluiten voorkwamen, zodat zij niets anders doet dan bepalingen consolideren waarvan de rechtsonderhorigen de draagwijdte kenden (*ibid.* B.7.2).

Met andere woorden heeft de terugwerkende kracht in deze omstandigheden geen ‘onevenredige gevolgen’, nu diegenen die eraan onderworpen zijn, er niet door kunnen verrast zijn gezien de bepalingen van het besluit worden overgenomen, en de ‘herinvoering’, met terugwerkende kracht, tot doel heeft de wettelijke grondslag van die bepalingen te versterken (Arbitragehof nr. 164/2003 van 17 december 2003, ro. B.6.2).

De terugwerkende kracht roept in deze context dan ook geen rechtsonzekerheid in het leven.

Voornoemde principes werden door het Arbitragehof toegepast naar aanleiding van geschillen aanhangig bij de Raad van State in materies die tot de bevoegdheid van de federale wetgever behoren.

In de rechtsleer werd reeds opgemerkt dat niets verhindert eenzelfde redenering toe te passen met betrekking tot de toegang tot en de bevoegdheid van de gewone rechter op grond van artikel 159 van de Grondwet (zie Popelier P., Toepassing van de wet in de tijd, in A.P.R. 1999, 139, nr. 220). Dit wordt

bevestigd door het hierna besproken arrest van het Arbitragehof van 8 maart 2005 (nr. 56/2005).

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat wat betreft decretale validaties bovendien rekening dient te worden gehouden met de bevoegdheidsverdeling, nu artikel 160 van de Grondwet de bevoegdheid van de Raad van State voorbehoudt aan de wetgever. Deze bevoegdheidsregel wordt geschonden wanneer het enige of hoofdzakelijke doel van de decreetgever erin zou bestaan de bevoegdheid van de Raad van State ongedaan te maken of te beïnvloeden (zie hierover Popelier P., ‘Legislatieve validatie en de bevoegdheid van de decreetgever : een kwestie van wetgevingstechniek?’, R.W. 1995-96, 178-180 en verwijzingen).

b) In zijn arrest van 8 maart 2005 (nr. 56/2005) diende het Arbitragehof te oordelen over de grondwettigheid van artikel 192bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals ingevoegd door artikel 54 van het decreet van 21 november 2003, dat beoogde het besluit van 17 juli 1984 van de Vlaamse Executieve houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen – dat door het Hof van Beroep van Antwerpen in een arrest van 18 oktober 1999 op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing werd verklaard omdat het oordeelde dat de dringende noodzakelijkheid die was aangevoerd om niet het voorafgaande advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State in te winnen onvoldoende was gemotiveerd – met terugwerkende kracht te bekrachtigen voor de periode van zijn gelding, zijnde van 9 september 1984.

De verzoekers voerden aan dat een categorie burgers, met name diegenen die worden geconfronteerd met een potentieel of werkelijk geschil waarin de wettigheid van het besluit van 17 juli 1984 ter sprake komt, op retroactieve wijze de mogelijkheid wordt ontzegd die wettigheidsvraag voor te leggen aan het ter zake bevoegde rechtscollege, zonder dat voor die retroactieve werking uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang worden aangevoerd (ro. A.1.2.1., in fine).

Het Arbitragehof benadrukt vooreerst dat wanneer een verordenende maatregel mogelijk als onwettig kan worden beschouwd overeenkomstig artikel 159

van de Grondwet, het in de regel toekomt aan de overheid die de betrokken norm heeft aangenomen, die te herstellen met inachtneming van de vormvoorschriften die zij niet had nageleefd (ro. B.9.2).

Te dezen was het evenwel onmogelijk voor de Vlaamse Regering om het bij besluit van 14 april 2000 opgeheven besluit van 17 juli 1984 te herstellen, gelet op de vervanging van de basiswetgeving (in uitvoering waarvan het besluit was genomen) (ibid.).

De decreetgever heeft hiervoor een oplossing willen zoeken door het aannemen van een decretale bepaling in 2003 met terugwerkende kracht tot 9 september 1984 (ibid.).

Het Arbitragehof acht het gevolgde procédé ‘redelijk verantwoord’, rekening houdende met volgende overwegingen:

- het overnemen van de inhoud van een besluit in een decretale bepaling heeft tot gevolg dat de Raad van State en de hoven en rechtbanken zich niet kunnen uitspreken over de inhoud (ro.B.11);
- uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat het de bedoeling van de decreetgever was te vermijden dat in verband met het besluit van 17 juli 1984 een uiteenlopende rechtspraak zou ontstaan, nu het Hof van Beroep te Antwerpen en de Raad van State het besluit reeds meerdere malen hebben toegepast, terwijl bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 18 oktober 1999 het besluit van 17 juli 1984 onwettig werd verklaard (ro. B.12.1 en 12.2);
- de beslissing waarbij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 onwettig was verklaard, steunde op het niet-naleven van vormvoorschriften die de Vlaamse Regering in acht moest nemen, terwijl aan de handeling die de decreetgever opnieuw heeft verricht, niet de vormgebreken kleven die het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 konden aantasten (ro. 12.2);
- “de vaststelling, in een arrest dat enkel inter partes geldt, van een vormelijke tekortkoming bij het totstandkomen van een besluit waarvan de inhoud niet wordt betwist, kan niet tot gevolg hebben dat de decreetgever in de onmogelijkheid zou zijn om de rechtsonzekerheid die door die vaststelling is ontstaan te verhelpen” (ro.B.13);

- “vermits de inhoud van de decretale bepaling overeenstemt met de inhoud van het besluit, is de vergunningsplichtige handeling op voldoende precieze wijze omschreven en kan eenieder op wie de strafbepalingen van het stedenbouwdecreet toepasselijk is, op grond ervan de feiten en nalatigheden kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zodat te dezen geen afbreuk wordt gedaan aan de vereiste van de non-retroactiviteit van de strafwet” (ibid).

Uit dit arrest blijkt derhalve dat de criteria voor de beoordeling van de grondwettigheid van het decretaal ingrijpen om een toepassing van artikel 159 van de Grondwet te verhinderen, overeenstemmen met de criteria aangewend om een vernietiging door de Raad van State te verhinderen (artikel 14 R.v.St.-wet).

6. *Mogelijkheid ten gronde om te valideren*

Te dezen dient ook te worden nagegaan of de Vlaamse Regering de mogelijkheid heeft om de besluiten opnieuw te nemen, maar met eerbiediging van de adviesverplichting.

Immers in zoverre thans de basiswetgeving op grond waarvan de besluiten werden genomen zou vervangen zijn (quod non) zou de Vlaamse Regering zich in de wettelijke onmogelijkheid bevinden om de besluiten van 23 juli 1992 en 16 februari 1993 te herstellen (cf. Arbitragehof nr. 56/2005 van 8 maart 2005, ro. B.9.2).

Welnu, thans bestaan de bepalingen op grond waarvan de Vlaamse Regering, door de besluiten van 23 juli 1992 en 16 februari 1993, uitvoering gaf aan de Oppervlaktewaterenwet, nog steeds in de versie zoals ingevoerd door het decreet van 25 juni 1992:

- artikel 35quinquies, §1, voorlaatste alinea: het vaststellen van de nadere regels voor wat betreft het volume van het koelwater;
- artikel 35quinquies, §3: het vaststellen van de nadere regels aangaande de wijze waarop de gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater kunnen worden bepaald voor de toepassing van de berekeningsmethode op basis van meet- en bemonsteringsresultaten;
- artikel 35sexies, §§3 en 5: het vaststellen van de nadere regels aangaande de wijze waarop de gegevens met betrekking tot het gebruikte opper-

vlachtewater kunnen worden bepaald voor de toepassing van de in artikel 35sexies, §1 aangegeven berekeningsmethode;

- artikel 35octies, §3: het vaststellen van de modaliteiten van de aangifte en de melding (van eigen waterwinning);
- artikel 35octies, §5: het vaststellen van de vergoeding voor de kosten veroorzaakt door de medewerking van gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening;
- artikel 35terdecies, §5: het aanwijzen van de ambtenaar die de kohieren uitvoerbaar verklaart;
- artikel 35quaterdecies: volgens de oorspronkelijke tekst van dit artikel werden de ambtenaren, bevoegd voor het opleggen van heffingsverhogingen, aangewezen door de Vlaamse Regering;
- artikel 35septiesdecies, §3: het aanwijzen van de ambtenaar op wiens verzoek de wettelijke hypotheek kan ingeschreven worden.

De Vlaamse Regering kan dan ook nog steeds de maatregelen nemen nodig tot uitvoering van de Oppervlaktewaterenwet.

7. *Uitzonderlijke omstandigheden voor decretale machtiging met retroactiviteit*

- a) Het algemeen verbod voor het uitvaardigen van retroactieve besluiten brengt in principe een onmogelijkheid met zich mee om in 2006 retroactief besluiten aan te nemen met terugwerkende kracht tot 1 januari 1992 (1993, 1994 enzovoort rekening houdende met de doorgevoerde wijzigingen van het besluit van 16 februari 1993). Zowel artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek als artikel 108 van de wet van 4 augustus 1986 houdende fiscale bepalingen, beletten immers dat een besluit met terugwerkende kracht zou worden genomen.

Echter, door een decretale machtiging om dezelfde besluiten met terugwerkende kracht te nemen, wordt dit bezwaar ontkracht en weggenomen.

- b) Door de decretale machtiging aan de Vlaamse Regering tot het nemen van uitvoeringsbesluiten met terugwerkende kracht wordt een wettig doel beoogd en vastgesteld zal bovendien worden dat

het aangewende procédé evenredig is met het doel. Bovendien zijn er in casu zeer zeker uitzonderlijke omstandigheden die het procédé rechtvaardigen.

In zoverre de besluiten van 23 juli 1992 en 16 februari 1993 op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing zouden verklaard worden, ontstaat manifest een juridisch vacuüm, nu kan niet teruggevallen worden op het uitvoeringsbesluit van 30 januari 1991, dat immers werd genomen op basis van een andere basiswetgeving (met name het hoofdstuk IIIbis van de Oppervlaktewaterenwet zoals ingevoegd door het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991).

De heffing op de waterverontreiniging die werd gevestigd voor de heffingsjaren 1993 tot 2003, komt aldus in het gedrang.

Bovendien moet vastgesteld worden dat ingevolge het thans tussengekomen arrest van het Hof van Beroep te Gent d.d. 15 februari 2005 rechtsonzekerheid bestaat:

- het uitvoeringsbesluit van 23 juni 1992 werd tot aan dit arrest steeds probleemloos toegepast door dit Hof;
- slechts thans, in het arrest van 15 februari 2005, verklaart het Hof van Beroep te Gent het besluit van 23 juni 1992 buiten toepassing wegens miskenning van de raadplegingplicht van de Raad van State;
- de beslissing van het Hof van Beroep geldt slechts inter partes;
- de wijze waarop de hoogdringendheid werd gemotiveerd in de aanhef van het besluit van 16 februari 1993 stemt overeen met de door het Hof van Beroep onvoldoende bevonden motivering van de hoogdringendheid in het besluit van 23 juni 1992, zodat minstens de onzekerheid zich ook uitstrekt tot dit besluit;
- voor duizenden heffingsplichtigen werden de bepalingen van de uitvoeringsbesluiten wel toegepast;

- zeer talrijke dossiers betrekking hebbend op de heffingsjaren 1993-2003, zijn nog niet afgehandeld. Vermeden moet worden dat ten aanzien van eenzelfde feitelijke omstandigheid, verschillende beslissingen zouden worden genomen en/of dat een uiteenlopende rechtspraak zou ontstaan louter omwille van formeelrechtelijke overwegingen die de grond van de zaak niet raken;
- de machtiging geldt slechts in zoverre de besluiten naar tekst en inhoud ongewijzigd zullen worden overgenomen; enkel de vormgebreken zullen worden weggenomen;
- de continuïteit van de leefmilieupolitiek dient te worden gevrijwaard, met inbegrip van de zeer belangrijk investeringsprogramma's in infrastructuur ter reiniging van de oppervlaktewateren;
- de continuïteit van de openbare dienst dient eveneens verzekerd te worden onder meer door de bevoegdheidstoewijzingen aan de ambtenaren.

Tevens kan nog verwezen worden naar het advies 32.535/3 van de Raad van State van 25 april 2002 met betrekking tot het uitvoeringsbesluit van 28 juni 2002. Dit besluit bevat geen fundamentele inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van het vorige besluit van 16 februari 1993 en strekte er in hoofdzaak toe om een regularisatie voor de toekomst te voorzien. In haar advies op de tekst die grotendeels met het besluit van 16 februari 1993 overeenstemt heeft de Raad van State een aantal kleine formele en wetgevingstechnische aanpassingen voorgesteld. Daarnaast achtte de Raad van State het noodzakelijk een aantal bepalingen duidelijker te formuleren om interpretatieproblemen te voorkomen. De Raad heeft geen enkele machtsoverschrijding door de Vlaamse Regering vastgesteld waaruit kan worden afgeleid dat de bepalingen van het besluit van 16 februari 1993 voldoende rechtsgrond vinden in de wet van 26 maart 1971. Dezelfde conclusie kan worden getrokken voor het uitvoeringsbesluit van 23 juli 1992 waarvan de regeling veel beknopter is en geen bepalingen bevat met betrekking tot te volgen monsternameprocedure.

Aldus wordt aangetoond dat de decretale machtiging om nieuwe, validerende, besluiten te nemen met retroactieve werking absoluut noodzakelijk is

en dat ze gerechtvaardigd wordt door uitzonderlijke omstandigheden.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 35

Dit artikel geeft de machtiging aan de Vlaamse Regering, om de vier uitvoeringsbesluiten opnieuw uit te vaardigen met behoud van hun oorspronkelijke uitwerkingsdatum. De inhoud van de oorspronkelijke besluiten wordt volledig behouden.

Artikel 36

Dit artikel maakt het mogelijk om de verwijzing naar het besluit van 16 februari 1993 in de uitvoeringsbesluiten van 1 februari 2002 en 22 maart 2002 te vervangen door een verwijzing naar het nieuw uit te vaardigen uitvoeringsbesluit dat retroactief geldig zal zijn.

Gezien de oorspronkelijke uitwerkingsdatum van deze twee besluiten ook behouden blijft, zullen deze ook een retroactieve werking krijgen en behoeven ze dus een decretale machtiging.

HOOFDSTUK VIII

Milieubeleid

Artikel 37

Bij besluit van 11 juni 2004 werden de taken inzake de betoelaging van de grijswaterleveranciers voor de uitbouw van grijswatercircuits aan de afdeling Water van het departement LIN toegewezen. De subsidiëringbevoegdheid vormt een belangrijk instrument in het kader van het grondwaterbeheer, dat met artikel 10.2.3., §1, 9°, aan het IVA VMM werd toegewezen.

Ook met de betrekking tot de rol van het IVA VMM als aansturend agentschap voor de waterzuivering in Vlaanderen is een aanpassing aangewezen. De bestaande tekst maakt immers geen expliciete vermelding van de taken inzake subsidiëring die momenteel binnen de administratie door de afdeling Water gebeuren en bij de inwerkingtreding van het IVA

VMM aan dit agentschap zullen worden toegewezen. Het is dan ook aangewezen de subsidiëring van gemeentelijke rioleringen als taak uitdrukkelijk in het besluit op te nemen.

HOOFDSTUK IX

Landbouw

Artikel 38

De fokkerij van voor de landbouw nuttige huisdieren wordt georganiseerd op basis van de wet van 20 juni 1956.

Als gevolg van de bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen is de bevoegdheid over het fokkerijbeleid overgedragen naar de gewesten.

Naar aanleiding van opmerkingen vanwege het Rekenhof, is het de bedoeling met deze decreetsbepalingen de bestaande situatie uit de federale periode te regulariseren binnen de Vlaamse Gemeenschap. Uit de federale landbouwboekhouding werden destijds terugvorderbare voorschotten toegekend met toepassing van het koninklijk besluit van 23 september 1971 betreffende de verbetering van het rundveeras en van het koninklijk besluit van 2 september 1992 betreffende de verbetering van de fokvarkens.

1) *Vlaams Fokkerijcentrum*

In het besluit van de Vlaamse Regering van 2 september 2005 betreffende de uitbouw van fokkerijstructuren in Vlaanderen zijn de voorwaarden opgenomen waaraan een fokkerijcentrum moet voldoen om erkend te kunnen worden.

In het ministerieel besluit van 25 oktober 2005 houdende de organisatie van de uitbouw van fokkerijstructuren in Vlaanderen is de vzw Vlaams Fokkerijcentrum erkend en wordt ze belast met de opdrachten vermeld in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 september 2005.

De vzw Vlaams Fokkerijcentrum zal gezamenlijke taken van de verschillende erkende fokkersverenigingen uitvoeren. De werking van het centrum, waarvan

de activiteiten uitsluitend gefinancierd worden door subsidies, kan geconsolideerd worden door het te laten werken met een terugvorderbaar voorschot, ter beschikking gesteld door de Vlaamse overheid.

Voor de uitvoering van deze maatregel zijn geen nieuwe middelen nodig. Het bedrag van 100.000,00 euro wordt geput uit het terugvorderbare voorschot dat de minister, met toepassing van artikel 28 van het koninklijk besluit van 23 september 1971 betreffende de verbetering van het rundveeras, aan de vereniging van de vee fokkers toegekend heeft voor het waarborgen van een continue werking van stations van stieren.

Het Vlaams Fokkerijcentrum mag dit terugvorderbare voorschot uitsluitend gebruiken voor de voorfinanciering van de kosten die voortvloeien uit de uitvoering van zijn opdrachten, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 2 september 2005 betreffende de uitbouw van fokkerijstructuren in Vlaanderen.

2) *Vlaamse Rundveeteelt Vereniging*

De erkenning van de vzw Vlaamse Rundveeteelt Vereniging is vermeld in artikel 6, van het ministerieel besluit van 27 februari 1991 betreffende de verbetering van het rundveeras. Het artikel 7 van dit ministerieel besluit bepaalt dat de vzw Vlaamse Rundveeteelt Vereniging belast wordt met het beheer van het rundveeselectiecentrum van Scheldewindeke. Dit ministerieel besluit is genomen in uitvoering van het koninklijk besluit van 23 september 1971 betreffende de verbetering van het rundveeras.

In artikel 28 van het voornoemde koninklijk besluit is opgenomen dat aan de vereniging die belast wordt met het beheer van een rundveeselectiecentrum een bedrijfskapitaal en toelagen kunnen verleend worden voor hun werking.

Met toepassing van die toekenning van een bedrijfskapitaal is aan de vzw Vlaamse Rundveeteelt Vereniging een terugvorderbaar voorschot toegekend van 171.520,36 euro. Een deel van dit bedrag wordt doorgeschoven naar de vzw Vlaams Fokkerijcentrum. Het resterende bedrag namelijk 71.520,36 euro wordt als terugvorderbaar voorschot toegekend aan de vzw Vlaamse Rundveeteelt Vereniging.

3) *Vlaams Varkensstamboek*

De erkenning van de vzw Vlaams Varkensstamboek is vermeld in artikel 1 van het ministerieel besluit van 16 maart 2005 tot erkenning en subsidiëring van

verenigingen van varkensfokkers. In punt 4° van hetzelfde artikel 1 wordt het beheer van de selectiemesterijen van Rumbeke en Scheldewindeke toevertrouwd aan de vzw Vlaams Varkensstamboek. Dit besluit is genomen in uitvoering van het koninklijk besluit van 2 september 1992 betreffende de verbetering van de fokvarkens.

Met toepassing van artikel 10, §1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 september 1992 betreffende de verbetering van de fokvarkens, kan aan de fokkersverenigingen, erkend voor het beheer van de rijkselectiemesterijen, een toelage en een terugvorderbaar bedrijfskapitaal toegekend worden.

Aan de vzw Belgische Varkensstamboeken werd des tijds een terugvorderbaar voorschot van 288.161,15 euro toegekend. Als gevolg van de regionalisering van landbouw is dit bedrag gesplitst in een deel dat toekomt aan de Vlaamse erkende vereniging en een deel dat toekomt aan de Waalse erkende vereniging. Het bedrag bestemd voor de vzw Vlaams Varkensstamboek bedraagt 178.476,10 euro.

Voor de toekenning van dit terugvorderbaar voorschot van 178.476,10 euro zijn geen nieuwe middelen nodig. De vzw Belgische Varkensstamboeken heeft die geldmiddelen overgedragen aan de vzw Vlaams Varkensstamboek.

Het Vlaams Varkensstamboek mag dit terugvorderbaar voorschot uitsluitend gebruiken voor de voorfinanciering van haar werking in de selectiemesterij. De financiering in kwestie betreft de betaling van facturen van aankoop van biggen en voeder en de uitbetaling van lonen aan personeelsleden die werken in de selectiemesterijen van Scheldewindeke en Rumbeke. In die selectiemesterijen worden op basis van groei, voederomzet en slachtkwaliteit van nakomelingen de fokwaarde geschat van de ouders van die biggen.

HOOFDSTUK X

Energie

Artikelen 39, 40, 42 en 44

Het Energiefonds, vermeld in artikel 20 van het Elektriciteitsdecreet, wordt hervormd.

In het kader van de Vlaamse Klimaatconferentie hebben tussen juni en oktober 2005, 300 experts uit onder andere milieu-, werknemers- en werkgeversorganisaties, de Vlaamse overheid, bedrijven en

universiteiten intensief overleg gepleegd. Dit leidde tot een pakket suggesties en voorstellen. De voorbije maanden werden deze door de diverse beleidsdomeinen binnen de Vlaamse overheid geanalyseerd naar haalbaarheid, uitvoeringstermijn, kostprijs en effect qua emissiereducties van broeikasgassen.

Doel is via een breed overleg met het middenveld nieuwe maatregelen uit te werken om op te nemen in het Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006-2012. Dit plan zal het traject uittekenen om de kloof met de Kyoto-doelstelling te dichten. De Vlaamse doelstelling bedraagt -5,2% in 2008-2012 ten opzichte van 1990.

Er is door de diverse overheden, de gezinnen en de bedrijven al heel wat geïnvesteerd in maatregelen met een gunstig effect op de broeikasgasemissies. Met de reeds genomen maatregelen komt Vlaanderen uit op een tussenbalans van -1,5% ten opzichte van de emissies in 1990.

Uit de analyse van de resultaten van de Vlaamse Klimaatconferentie blijkt dat met interne, binnenlandse maatregelen een groot deel van de Kyotokloof kan gedicht worden. Voorlopige prognoses tonen aan dat voor de laatste 3,7% (-1,5% versus -5,2%) nog een extra reductie van ca. 15 Mton CO₂-eq of 3 Mton per jaar nodig is tegen 2012. Dit zal deels nog verder ingevuld worden met binnenlandse maatregelen. Mogelijkheden zijn er onder andere nog op het vlak van sociale woningbouw waar energiebesparing samengaat met armoedebestrijding, een verhoging van de doelstelling van de openbaredienstverplichtingen van de netbeheerders en het verder intensifiëren van het beleid rond de milieuvriendelijke energieproductie.

Om redenen van kostenefficiëntie en voldoende snelheid, de tijd tot 2012 is immers beperkt, zal ook een deel van het resterende tekort via de verwerving van buitenlandse emissierechten gedicht worden. Daarvoor blijkt ook in de Vlaamse Klimaatconferentie een breed draagvlak te bestaan. De meeste Europese landen investeren al volop in deze activiteiten.

Het Energiefonds wordt dan ook hervormd om de middelen die voor energiebesparende maatregelen en de verdere uitbouw van de milieuvriendelijke energieproductie beschikbaar zijn, in te zetten op de meest flexibele manier. De Vlaamse Regering beschikt dan ook over de kredieten van dit fonds, zowel voor de uitvoering van haar energiebeleid op basis van de interne Vlaamse energiemaatregelen alsook, indien nodig, voor de uitgaven die betrekking hebben op de

inzet van de flexibele mechanismen onder het Protocol van Kyoto.

Artikelen 41, 43, 45 en 46

Het Energiefonds en het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen worden samengevoegd. In de praktijk worden de middelen van het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen overgedragen naar het Energiefonds.

De Vlaamse Regering kan zo alle beschikbare middelen aanwenden voor haar energiebeleid, ongeacht de aard of de oorsprong van de energie waarop de maatregelen betrekking hebben en ongeacht de aard of herkomst van deze middelen. Hiermee wordt niet alleen een vereenvoudiging van de regelgeving vooropgesteld, maar ook een kostenefficiëntere aanwending van de beschikbare middelen indien gefocust wordt op de (meest) kostenefficiënte maatregelen die werden geïdentificeerd in het kader van de Vlaamse Klimaatconferentie.

HOOFDSTUK XI

Fonds ter valorisatie van de GIMV-participatie

Artikel 47

De mogelijkheid wordt gecreëerd om de GIMV-gelden al dan niet gedeeltelijk aan te wenden voor PPS-projecten inzake scholenbouw.

HOOFDSTUK XII

Pendelfonds

Artikelen 48 tot en met 59

ALGEMENE TOELICHTING

Bij de uitvoering van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord 2003-2004 werden een aantal tekorten vastgesteld die een resultaatgerichte aanpak van het duurzame woon-werkverkeer in de weg staan. Zo waren er in het kader van het Werkgelegenheidsakkoord enkel middelen beschikbaar voor het opstellen van bedrijfsvervoersplannen en voor het uitreiken

van de bedrijfsvervoercheques, maar niet voor het uitvoeren van acties die hierin zijn opgenomen. Door het ontbreken van middelen om concrete pilootprojecten op te zetten blijft het realiseren van duurzame maatregelen in het woon-werkverkeer vaak nog dode letter.

Op basis van het voorgaande, en in functie van het in november 2005 voorgestelde pendelplan en de daarin beschreven doelstellingen, wordt het Pendelfonds opgericht. Met het Pendelfonds kunnen duurzame (piloot)projecten inzake woon-werkverkeer worden gefinancierd voor een periode van maximaal vier jaar. Het fonds moet op die manier bijdragen tot draagvlakvergroting door de actoren op het terrein (sociale partners, bedrijvengroepen, lokale overheden) warm te maken om (innoverende) mobiliteitsmaatregelen te nemen, en hun de nodige vaardigheden bij te brengen. Bijkomend voordeel is dat de projecten een laboratoriumfunctie kunnen vervullen en later mogelijk ook elders kunnen worden ingepast.

Het verlenen van subsidies aan projecten inzake woon-werkverkeer heeft momenteel geen decretale basis.

Gelet op de vele vragen die nu reeds worden gesteld om projecten te subsidiëren, waaruit trouwens de noodzaak tot een betere afstemming van het woon-werkverkeer blijkt, wordt voorgesteld de nodige decretale bepalingen terzake in het programmadecreet op te nemen.

TOELICHTING PER AFDELING

AFDELING I

Betrokken actoren

Het Pendelfonds wordt als VOI type A opgericht bij het Vlaams Ministerie van Mobiliteit en Openbare Werken, Departement Mobiliteit en Openbare Werken, Entiteit Mobiliteitsbeleid en Verkeersveiligheid. Met de oprichting van het fonds onder de vorm van een VOI type A kan het beheer van de kredieten binnen de Vlaamse overheid worden gehouden. Bovendien wordt op die manier de nodige flexibiliteit ingebouwd, in functie van de verschillende aard van de ingediende projecten en de fluctuaties die op jaarbasis kunnen optreden ten aanzien van de toegekende budgetten.

De verwachte massa aan uitvoeringstaken in het kader van het Pendelfonds, dewelke moet opgenomen worden door de betrokken entiteit van het Vlaams Ministerie van Mobiliteit en Openbare Werken, is trouwens niet van die omvang dat de oprichting van een Intern Verzelfstandigd Agentschap of Extern Verzelfstandigd Agentschap kan verantwoord worden.

Het Pendelfonds heeft als doel subsidies aan te reiken om projectmatig specifieke duurzame mobiliteitsmaatregelen inzake woon-werkverkeer te realiseren. Met het fonds wordt de mogelijkheid geboden innoverende projecten inzake woon-werkverkeer van bij hun opstart, en dit gedurende maximaal vier jaar, financieel te ondersteunen vanuit de Vlaamse overheid. Deze projecten zijn een aanvulling op de bestaande initiatieven met betrekking tot het pendelverkeer, zoals die door private en/of publieke partners worden uitgevoerd. Aanvullend zal het fonds ook bijdragen tot het creëren van een groter draagvlak door het sensibiliseren van werknemers en werkgevers en door hen de nodige vaardigheden bij te brengen. De projecten op maat die in kader van het fonds worden ingediend, zullen bovendien als laboratorium kunnen dienen voor innoverende concepten van alternatief en duurzaam vervoer.

Aanvragen voor een tegemoetkoming van het fonds worden geïnitieerd via een centraal aanspreekpunt, dat door de Vlaamse Regering zal aangeduid worden. Er wordt in de schoot van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen een begeleidingscommissie opgericht. Aan de Vlaamse Regering wordt een delegatiebevoegdheid verleend om de nadere regels betreffende de samenstelling, werking en adviesverlening van de begeleidingscommissie vast te stellen.

AFDELING II

Procedure voor het verkrijgen van een tegemoetkoming uit het fonds

De ingediende projecten moeten als doel hebben de mobiliteit in het woon-werkverkeer op een duurzame manier te bevorderen. Dit betekent dat met de projecten niet alleen een nieuw vervoersaanbod kan gecreëerd worden, maar dat er ook nieuwe infrastructuur op het betrokken bedrijventerrein zelf – noodzakelijk voor de organisatie van het woon-werkverkeer – mee kan gerealiseerd worden, en dat ook specifieke bedrijfsorganisatorische acties en maatregelen in aanmerking komen voor betoelaging uit het fonds.

Er wordt wel duidelijk bepaald dat enkel de uitvoering van de maatregelen en acties, zoals die in de projectdossiers worden beschreven, in aanmerking komt voor financiering vanuit het fonds. Het is niet de bedoeling dat ook de voorbereidende werkzaamheden, zoals de opmaak van een projectdossier en eventuele bijkomende studies, onderzoeken of analyses, worden betoelaagd vanuit het fonds.

Er kunnen niet alleen projecten ingediend worden door individuele bedrijven of groepen van bedrijven (een aantal bedrijven samen, of een hele bedrijvenszone). Ook lokale of provinciale overheden zijn in de mogelijkheid projecten in te dienen, onder voorwaarde dat dit in partnerschap met een private partner gebeurt. Ook andere private instellingen, of partnerschappen tussen private en publieke instellingen kunnen projecten indienen. De Vlaamse Regering kan nog nadere regels vaststellen.

De projecten dienen als dusdanig te voldoen aan een aantal minimumvoorwaarden. Zo dienen de projecten overlegd te zijn op het lokale niveau tussen werkgever(s) en werknemers, en moeten alle betrokken partners in het project hun verantwoordelijkheid opnemen inzake de organisatie en de financiering ervan. De gedeelde financiële verantwoordelijkheid uit zich in het principe van cofinanciering (één euro voor één euro). Organisatorisch vertaalt de gedeelde verantwoordelijkheid zich in de verschillende te nemen maatregelen of acties. Zo zal het realiseren van maatregelen op het bedrijfsterrein (bijvoorbeeld de plaatsing van fietsenstallingen) onder de verantwoordelijkheid vallen van het betrokken bedrijf zelf. De projecten dienen buiten het domein van het geregeld vervoer te vallen, en ze mogen niet concurrerend optreden ten aanzien van bestaande initiatieven inzake woon-werkverkeer. Als een ingediend project een nieuw vervoersaanbod creëert, dient dit vervoersaanbod complementair te zijn aan het reeds bestaande vervoersaanbod dat door private en/of publieke diensten wordt georganiseerd.

Teneinde de administratieve processen en de budgettaire stromen helder te houden wordt tevens het uniciteitsprincipe toegepast. Dit betekent dat projecten die, inhoudelijk beschouwd, traditioneel tot de uitvoerende taken behoren van bestaande instellingen ook via (deze instellingen en) hun gerelateerde budgetten dienen te gebeuren en niet via het Pendelfonds.

Dit betekent in grote lijnen dat investeringen in het aanbod inzake bijvoorbeeld fietsinfrastructuur (fiets-

stallingen, fietspaden/-stroken enzovoort) verder verloopt via de gemeenten of het Gewest en de hierbij gerelateerde budgetten (zie onder meer bepaalde modules mobiliteitsconvenant). Bedrijven die – in combinatie met andere maatregelen – op hun terrein fietsstallingen aanbrengen komen uiteraard wel in aanmerking voor financiële ondersteuning vanuit het Pendelfonds. Innovatieve voorstellen inzake fietsverkeer (bijvoorbeeld fietslease) kunnen eveneens ingediend worden via het Pendelfonds.

Dit betekent bijvoorbeeld ook dat de projecten via het Pendelfonds enkel projecten kunnen zijn op het domein van het ‘geregeld vervoer met bijzonder karakter’. Het is met andere woorden niet de bedoeling dat het project via het Pendelfonds nieuwe openbaarvervoerlijnen (De Lijn) gaat uitbouwen. Hierbij zal sowieso de afstemming met De Lijn en de andere partners in het project worden gespecificeerd.

In functie van de opvolging van de projecten, administratief (procedureel) en op het terrein zelf, zullen de regels worden bepaald door de Vlaamse Regering.

AFDELING III

Het fonds

In functie van de gedeelde verantwoordelijkheid wordt voor de betaling van de ontvankelijk verklaarde projecten gewerkt volgens het principe van cofinanciering. Dit betekent dat het Pendelfonds instaat voor de financiering van maximaal de helft van de kosten die aan de uitvoering van de acties en maatregelen, zoals beschreven in het ingediende project, zijn verbonden. Het overige deel van de kosten wordt betaald door de partners die het project indienen.

Projecten waarvan de aanvragen worden goedgekeurd krijgen een betoelaging gedurende maximum vier jaar. Daarbij zal halfjaarlijks een inhoudelijke en financiële evaluatie moeten worden gemaakt, opdat het project te gepasten tijde kan bijgestuurd worden. Na de periode van vier jaar zal op basis van een evaluatie worden bepaald hoe dit project verder wordt gezet (integratie binnen een bestaande of nog te implementeren structuur, verzelfstandigen of nog deels verder financieren, op basis van een nieuwe aanvraag).

Het fonds wordt beheerd door de Vlaamse Regering. Het heeft zijn zetel in het departement Mobiliteit en Openbare Werken van het Vlaams Ministerie van Mobiliteit en Openbare Werken. Het betrokken ministerie stelt dan ook de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden ter beschikking opdat de werking van het fonds kan verzekerd worden. Er is met andere woorden geen bijkomend personeel noodzakelijk, en de personeelsleden van het betrokken departement blijven onder het volledige toezicht en gezag van de leidend ambtenaar van het departement.

De secretaris-generaal van het departement Mobiliteit en Openbare Werken staat in voor het dagelijks bestuur en de organisatie van het fonds.

*De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Yves LETERME

*De vice-minister-president van de Vlaamse Regering
en Vlaams minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De vice-minister-president van de Vlaamse Regering
en Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming,*

Frank VANDENBROUCKE

*De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en
Gezin,*

Inge VERVOTTE

*De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en
Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en
Brussel,*

Bert ANCIAUX

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie,
Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur,
Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,*

Marino KEULEN

*De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale
Economie en Gelijke Kansen,*

Kathleen VAN BREMPT

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Basisonderwijs

Artikel 2

In artikel 82, §2, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 worden tussen de woorden: “wordt vermeerderd” en “met het respectieve aandeel van de in artikel 80, §1” de woorden “met 12,610 miljoen euro en vermeerderd” ingevoegd.

AFDELING II

Gemeenschapsonderwijs

Artikel 3

§1. De tekst van artikel 63 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 wordt artikel 63, §1.

§2. Na artikel 63, §1 wordt een paragraaf toegevoegd, waarvan de tekst luidt:

“In afwijking van §1 kunnen de middelen, bestemd voor de nieuwbouw en de grote infrastructuurwerken, toegewezen worden aan de entiteit die binnen de Vlaamse administratie belast is met de uitvoering van de werken voor nieuwbouw en de grote infrastructuurwerken.”

AFDELING III

Hogescholen

Artikel 4

Artikel 178, §1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt als volgt gewijzigd:

1° het woord “556.419.543,24” wordt vervangen door het woord “557.389.473,54”;

2° er wordt een §5 aan toegevoegd die luidt als volgt:

“§5. Het bedrag, bedoeld in §1 wordt vanaf 2007 vermeerderd met 12.500.000 euro.”

Artikel 5

In artikel 181bis van hetzelfde decreet worden §3 en §4 geschrapt.

Artikel 6

In artikel 183bis, §2, 2°, van hetzelfde decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt punt d) vervangen door wat volgt:

“d) in 2006 en 2007: 7.362.”

Artikel 7

Artikel 183quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, wordt als volgt gewijzigd:

1° voor de woorden “De middelen uit de financiële injectie worden” worden de woorden “§1” ingevoegd.

2° tussen de woorden “De middelen uit de financiële injectie worden” en de woorden “als volgt onder de hogescholen verdeeld” worden de woorden “in 2006” ingevoegd.

3° Er wordt een §2 toegevoegd die luidt als volgt:

“§2. In 2007 worden de volgende forfaitaire bedragen als financiële injectie aan de hogescholen toegekend:

Hogeschool	injectie
hogeschool Antwerpen	2.099.757,19
plantijn-hogeschool	1.720.060,43
karel de grote-hogeschool	1.125.267,03
katholieke hogeschool kempen	886.640,81
katholieke hogeschool mechelen	627.227,58
erasmushogeschool brussel	1.029.126,15
hogeschool sint-lukas brussel	462.191,51
hogeschool voor wetenschap & kunst	2.649.790,70
katholieke hogeschool leuven	818.890,53
hogeschool gent	2.083.254,16
katholieke hogeschool sint-lieven	758.157,16
XIOS hogeschool limburg	427.235,30
katholieke hogeschool limburg	1.609.481,64
provinciale hogeschool limburg	582.710,84
hogeschool west-vlaanderen	1.217.250,83
katholieke hogeschool brugge-oostende	497.251,05
katholieke hogeschool zuid-west-vlaanderen	2.748.959,85
europese hogeschool brussel	594.664,55
Groep t-hogeschool leuven	297.708,46
lessius hogeschool	368.394,78
Arteveldehogeschool	2.395.979,45
Totaal	25.000.000,00

„

Artikel 8

In artikel 190, §3, van hetzelfde decreet worden de woorden “2002-2006” vervangen door de woorden “2002-2007” en worden de woorden “in 2006” vervangen door de woorden “in 2006 en 2007”.

AFDELING IV

Universiteiten

Artikel 9

In artikel 130, §1, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2003, wordt het woord “2006” vervangen door het woord “2007”.

Artikel 10

In artikel 130, §2, van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt:

“3° Voor het jaar 2007 is het forfaitair bedrag, uitgedrukt in duizend euro, voor elke universiteit vastgesteld als volgt:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	192.804
2. Vrije Universiteit Brussel	68.202
3. Universiteit Antwerpen	72.210
4. Universiteit Hasselt	13.845
5. transnationale Universiteit Limburg	4.501
6. Katholieke Universiteit Brussel	4.785
7. Universiteit Gent	150.454

”.

Artikel 11

In artikel 130, §3, van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt:

3° De Vlaamse universiteiten ontvangen voor het jaar 2007 extra bijdragen aan werkingsuitkeringen, uitgedrukt in duizend euro:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	7.122
2. Vrije Universiteit Brussel	2.375
3. Universiteit Antwerpen	3.765
4. Universiteit Hasselt	897
5. transnationale Universiteit Limburg	209
6. Katholieke Universiteit Brussel	196
7. Universiteit Gent	22.086

”.

Artikel 12

In artikel 130, §5, 2°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 4 april 2003 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2003, wordt een vijfde kolom toegevoegd, die luidt als volgt:

2007
15.055

”.

Artikel 13

In artikel 130bis, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 27 januari 1993 en gewijzigd bij de decreten van 14 februari 2003 en 4 april 2003, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt:

“Naast de werkingstoelagen voorzien in artikel 130, §§ 1 tot 3, ontvangt de Universiteit Antwerpen in 2002, 2003, 2004, 2005, 2006 en 2007 voor de inrichting van de tweede cyclus van de opleidingen communicatiewetenschappen en biomedische wetenschappen en in 2006 en 2007 voor de inrichting van de tweede cyclus van de opleidingen wijsbegeerte, geschiedenis en toegepaste biologische wetenschappen georganiseerd conform de voorschriften vervat in artikel 29 van het decreet betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen jaarlijks een bedrag dat wordt bepaald op basis van het aantal voor de tweede cyclus van deze opleidingen bepaalde onderwijsbelastingseenheden vermenigvuldigd met een basiseenheidsprijs per onderwijsbelastingseenheid.”

Artikel 14

In artikel 130bis, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 27 januari 1993 en gewijzigd bij het decreet van 4 april 2003, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° Naast de werkingstoelagen voorzien in artikel 130, §§ 1 tot 3, ontvangt de transnationale Universiteit Limburg in 2002, 2003, 2004, 2005, 2006 en 2007 voor de inrichting van de opleiding onderwijskunde en de derde en vierde studiejaar van de andere ingerichte opleidingen jaarlijks een bedrag dat wordt vastgesteld op basis van het aantal voor de ingerichte studiejaar bepaalde onderwijsbelastingseenheden vermenigvuldigd met tweemaal de basiseenheidsprijs per onderwijsbelastingseenheid zoals bedoeld in §1.”

Artikel 15

§1. In artikel 130ter, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1994 en vervangen bij het decreet van 4 april 2003, worden in de eerste zin de woorden “voor de begrotingsjaren 2003, 2004 en 2005” vervangen door de woorden “voor de begrotingsjaren 2003, 2004, 2005, 2006 en 2007”.

§2. In artikel 130ter, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1994 en vervangen bij het decreet van 4 april 2003, wordt na het woord “2006” de woorden “en 2007” ingevoegd.

Artikel 16

§1. In artikel 136, §1, van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt:

“3° De universiteiten, vermeld in artikel 3, 1°, 2°, b), 3°, 4°, b) en c) en 6°, ontvangen voor het jaar 2007 voor de uitgaven die voortvloeien uit de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen en -lasten, met inbegrip van de door de instellingen gefinancierde aanvullende pensioenen, om een gelijkwaardig statuut te verzekeren als voor de universiteiten, vermeld in artikel 3, 2°, a), 4°, a), en 5°, de volgende bedragen, uitgedrukt in duizend euro:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	8.331
2. Vrije Universiteit Brussel	3.053
3. Universiteit Antwerpen	190
4. Universiteit Hasselt	136
5. Katholieke Universiteit Brussel	206

”.

§2. In artikel 136, §2, van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt:

“3° De Vlaamse universiteiten ontvangen voor het jaar 2007 de volgende aanvullende wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen, uitgedrukt in duizend euro:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	3.109
2. Vrije Universiteit Brussel	840
3. Universiteit Antwerpen	51
4. Universiteit Hasselt	32
5. Katholieke Universiteit Brussel	63

”.

Artikel 17

In artikel 140, §1, 2°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 4 april 2003 en 19 december 2003, worden de woorden “voor de jaren 2002, 2003 en 2006” vervangen door de woorden “2002, 2003, 2006 en 2007”.

Artikel 18

In artikel 130, §3, 2°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 24 juni 2005, wordt in punt 4. Limburgs Universitair Centrum, in de uiterste rechterkolom voor het jaar 2006, het woord “634” vervangen door het woord “897”.

Artikel 19

Artikel 140ter van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 140ter

§1. Het bedrag van de sociale toelage van de universiteiten wordt vanaf 2006 vastgesteld als volgt (in duizenden euro's):

1. Katholieke Universiteit Leuven	4 854
2. Vrije Universiteit Brussel	1 980
3. Universiteit Antwerpen :	2 136
4. Katholieke Universiteit Brussel	181
5. Universiteit Gent	5 195
6. Universiteit Hasselt	584

§2. Vanaf het begrotingsjaar 2007 worden de in §1 vermelde bedragen geïndexeerd aan de hand van de volgende indexformule:

$$I = 0,50 \times (L1/L0) + 0,50 \times (C1/C0).$$

I : de indexformule.

L1/L0 : de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van begrotingsjaar 2006.

C1/C0 : de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van begrotingsjaar 2006.”

Artikel 20

Aan artikel 104 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“De bedragen van de vergoedingen, toelagen en bezoldigingen bedoeld in het eerste lid zijn de bedragen zoals ze vastgesteld worden overeenkomstig de reglementaire voorschriften zoals die golden op 31 december 2005. Op deze bedragen wordt wel de indexeringsregeling bedoeld in artikel 103 toegepast.”

Artikel 21

In artikel 120 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994 en van 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de laatste zin geschrapt;

2° er wordt een nieuw tweede lid ingevoegd dat luidt als volgt:

“De bedragen van de vergoedingen, toelagen en bezoldigingen bedoeld in het eerste lid zijn de bedragen zoals ze vastgesteld worden overeenkomstig de reglementaire voorschriften zoals die golden op 31 december 2005. Op deze bedragen wordt wel de indexeringsregeling bedoeld in artikel 103 toegepast.”

AFDELING V

Volwassenenonderwijs

Artikel 22

Aan artikel 3 van het decreet tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs van 2 maart 1999 worden een punt 19° bis en een punt 49° toegevoegd, die luiden als volgt:

“19°bis hoofdvestigingsplaats: vestigingsplaats waar de administratieve zetel van een centrum ondergebracht is;

[...]

49° vestigingsplaats: alle gebouwde of ongebouwde onroerende goederen die ingeplant zijn op eenzelfde kadastraal perceel of op aaneengesloten percelen gelegen in dezelfde gemeente en die volledig of gedeeltelijk door personeelsleden van het betrokken centrum worden gebruikt voor onderwijsactiviteiten, met uitzondering van stages en buitenschoolse activiteiten.”

Artikel 23

In het hetzelfde decreet wordt een artikel 44bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 44bis

§1. Een centrum voor volwassenenonderwijs kan slechts één hoofdvestigingsplaats hebben en één of meerdere vestigingsplaatsen.

Indien een centrum over meerdere vestigingsplaatsen met een administratieve zetel beschikt, duidt het centrum één van deze vestigingsplaatsen als hoofdvestigingsplaats aan. Het centrum deelt aan de bevoegde administratie mee welke vestigingsplaats als hoofdvestigingsplaats wordt aangeduid.

§2. Een centrum voor volwassenenonderwijs kan vanaf 1 mei 2006 geen nieuwe vestigingsplaatsen meer oprichten.

Artikel 24

Artikel 48 van het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs, vervangen bij het decreet van 24 december 2004, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 48

§1. Indien het aantal lesurencursist van een centrum voor volwassenenonderwijs voor de referteperiode 01.02.2004-31.01.2005 groter is dan het aantal lesurencursist van dit centrum voor de referteperiode 01.02.2003-31.01.2004, dan verwerft het centrum voor het schooljaar 2006-2007 het aantal gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren toegekend voor het schooljaar 2005-2006 met een verhoging van een aantal uren bekomen na toepassing van de formule:

$$\left(\frac{LUC0405}{LUC0304} - 1 \right) * LTP0506 + \frac{LUC0405}{45.388.253} * 15.940$$

Indien het aantal lesurencursist van een centrum voor volwassenenonderwijs voor de referteperiode 01.02.2004-31.01.2005 kleiner is dan het aantal lesurencursist van dit centrum voor de referteperiode 01.02.2003-31.01.2004, dan verwerft het centrum voor het schooljaar 2006-2007 het aantal gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren toegekend voor het schooljaar 2005-2006 met een verhoging van een aantal uren bekomen na toepassing van de formule:

$$\frac{LUC0405}{45.388.253} * 15.940$$

LUC0304 = het aantal lesurencursist van het centrum voor de referteperiode 01.02.2003-31.01.2004

LUC0405 = het aantal lesurencursist van het centrum voor de referteperiode 01.02.2004-31.01.2005

LTP0506 = het aan het centrum voor het schooljaar 2005-2006 toegekende aantal gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren.

§2. Het conform §1 per centrum bekomen aantal gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren wordt afgerond op de hogere eenheid.

§3. Voor het schooljaar 2006-2007 wordt hetzelfde volume ambten van het bestuurs- en ondersteunend personeel gefinancierd of gesubsidieerd als toegekend in de respectieve ambten tijdens het schooljaar 2005-2006.

De puntenenveloppe voor het schooljaar 2006-2007 is de puntenenveloppe toegekend voor het schooljaar 2005-2006 vermenigvuldigd met een coëfficiënt 1,0475. Het resultaat van de berekening wordt afgerond op de hogere eenheid.”

Artikel 25

In artikel 49 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid, ingevoegd door het decreet van 14 februari 2003, vervangen door wat volgt:

“Tijdens het schooljaar 2006-2007 wendt het centrum voor het studiegebied Nederlands tweede taal minimaal hetzelfde aantal lestijden als toegekend voor dit studiegebied voor het schooljaar 2005-2006.”

AFDELING VI

Recuperatiefonds studietoelagen

Artikel 26

Artikel 21 van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 21

§1. Er wordt een recuperatiefonds studietoelagen opgericht, hierna genoemd ‘het fonds’.

§2. Het fonds is een begrotingsfonds type B in de zin van artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

§3. Het fonds wordt gespijsd door alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen in uitvoering van artikel 10, artikel 11 en artikel 22 van het decreet van 16 februari 2001 houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap evenals door alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen zoals bepaald in artikelen 47 en 48 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap.

§4. Het fonds wordt aangewend voor de betaling van studiefinanciering overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 30 april 2004.”

HOOFDSTUK III

Cultuur

AFDELING I

Lokaal Cultuurbeleid

Artikel 27

Artikel 74 van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, gewijzigd bij de decreten van 21 maart 2003, 24 december 2004 en 23 december 2005, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 74

In afwijking van artikel 39, is voor het werkjaar 2006 de volgende regeling van toepassing:

De forfaitaire subsidie van 0,60 euro per inwoner wordt voor het werkjaar 2006 vervangen door een forfaitaire subsidie van 0,15 euro per inwoner.

Voor de berekening van deze subsidie wordt voor wat betreft de gemeenten gelegen in het Brussels Hoofdstedelijk gebied, slechts 30% van hun bevolking in aanmerking genomen.”

AFDELING II

Fonds Culturele Infrastructuur

Artikel 28

Aan artikel 51 van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, gewijzigd bij de decreten van 27 juni 2003 en 24 december 2004, wordt volgend punt toegevoegd:

“3° het betalen van huurgelden, erfpachtvergoedingen, beschikbaarheidsvergoedingen en andere kosten voor het gebruiksrecht van gebouwen en terreinen, die ressorteren onder het beheer van de entiteiten Cultuur en Jeugd van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media van de Vlaamse Gemeenschap.”

AFDELING III

Subsidies socio-culturele sector

Artikel 29

Aan artikel 4 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de toepassing van intersectorale akkoorden voor organisaties ressorterend onder het paritair comité voor de sociaal-culturele sector wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als bij de afrekening van het vorige werkingsjaar blijkt dat de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de reëel gerealiseerde kosten, dan wordt het teveel ingehouden van het nog uit te keren saldo van de subsidie, toegekend aan de privaatrechtelijke rechtspersoon, bedoeld in §1 en wordt het eventueel daarna nog resterende bedrag in mindering gebracht op de voorschotten toegekend voor het daaropvolgende werkingsjaar, tot een maximum van de subsidie toegekend voor dat werkingsjaar.”

AFDELING IV

Aanvullende subsidies voor tewerkstelling
in culturele sector

Artikel 30

Aan artikel 5 van het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als bij de afrekening van het vorige werkingsjaar blijkt dat de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de verantwoorde uitgaven, dan wordt het teveel ingehouden van het nog uit te keren saldo van de subsidie, toegekend aan de privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersoon, bedoeld in §1 en wordt het eventueel daarna nog resterende bedrag in mindering gebracht op de voorschotten toegekend voor het daaropvolgende werkingsjaar, tot een maximum van de subsidie toegekend voor dat werkingsjaar.”

HOOFDSTUK IV

Herstelfonds

Artikel 31

De bedragen die op grond van artikel 159bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening in mindering worden gebracht op de middelen die aan het Herstelfonds worden toegewezen, worden verminderd met de bedragen die vanaf 1 januari 2006 tot en met de inwerkingtreding van artikel 159bis ten laste werden genomen van het Grondfonds voor zover deze bedragen betrekking hebben op andere schulden en vorderingen dan die welke betrekking hebben op de toepassing van titel V van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

HOOFDSTUK V

Departementale fondsen onroerende goederen

Artikel 32

Aan artikel 93 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 wordt een §5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§5. De saldi welke voorkomen bij elk departement van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ontstaan uit de Fondsen voor het beheer en de vervreemding van onroerende goederen en de ontvangsten gerealiseerd na 30 juni 2006 worden ten beloop van het niet belaste vastleggingskrediet overgeheveld naar het Fonds Onroerende Goederen, zoals bepaald in artikel 19 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991.”

Artikel 33

Artikel 93 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 wordt op 1 januari 2007 opgeheven.

De op die datum nog openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen welke voorkomen bij elk Fonds voor het beheer en de vervreemding van onroerende goederen, zoals bepaald in artikel 93 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, worden overgedragen naar het Fonds Onroerende Goederen, zoals bepaald in artikel 19 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991.

HOOFDSTUK VI

Afvalstoffen

Artikel 34

§1. In artikel 47, §2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, vervangen bij het decreet van 20 december 1989, en gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990, 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998, 6 juli 2001, 21 december 2001, 5 juli 2002, 20 december 2002 en 22 april 2005, worden in punt 9° de woorden “van bodemsaneringsoperaties goedgekeurd door de OVAM en waarbij overeenkomstig het advies van OVAM andere saneringswijzen dan uitgraven en storten onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn,” geschrapt.

§2. In artikel 47, §2, 11°, van hetzelfde decreet worden de woorden “: – afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties goedgekeurd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en waarbij overeenkomstig het advies van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest andere saneringswijzen dan uitgraven en storten onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn en van” geschrapt.

§3. In artikel 47, §2, 19°, van hetzelfde decreet worden de woorden “afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties goedgekeurd door de OVAM en waarbij overeenkomstig het advies van OVAM andere saneringswijzen dan uitgraven en storten onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn en van” geschrapt.

§4. In artikel 47, §2, van hetzelfde decreet wordt punt 26° vervangen door wat volgt:

- “26° a) 1,60 EUR per ton voor het verbranden van residu's, afkomstig van vergunde grondreinigingscentra en van vergunde verwerkingsinrichtingen voor rioolkolkenslib, in een oven vergund voor het verbranden van de voornoemde afvalstoffen, zonder recuperatie van energie of grondstoffen;
- b) 0,95 EUR per ton voor het verbranden van residu's, afkomstig van vergunde grondreinigingscentra en van vergunde verwerkingsinrichtingen voor rioolkolkenslib, in een oven vergund voor het verbranden van de voornoemde afvalstoffen, met recuperatie van energie en/of grondstoffen;”

§5. Aan artikel 47, §2, van hetzelfde decreet wordt een punt 44° toegevoegd dat luidt als volgt:

- “44° 0 EUR per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats of het verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties waarbij overeenkomstig het advies van de OVAM andere saneringswijzen onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn.”

HOOFDSTUK VII

Oppervlaktewateren

Artikel 35

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om ter uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging de tekst van de hierna volgende besluiten opnieuw uit te vaardigen met retroactieve werking tot de oorspronkelijke data van inwerkingtreding van deze besluiten:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1992 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 1993 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 16 maart 1994 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 1993 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 1995 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 1993 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Artikel 36

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de verwijzing naar het uitvoeringsbesluit van 16 februari 1993 te wijzigen in de uitvoeringsbesluiten van 1 februari 2002 en 22 maart 2002 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 1993 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en in het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering van 19 december 1998 tot uitvoering van het decreet van 14 juli 1998 betreffende de euro en houdende diverse wijzigingsbepalingen ingevolge de invoering van de euro, en dit voor een verwijzing naar het nieuwe

uitvoeringsbesluit dat retroactief zal gelden ter vervanging van het besluit van 16 februari 1993 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

HOOFDSTUK VIII

Milieubeleid

Artikel 37

§1. In artikel 10.2.3., §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij decreet van 24 december 2004 en 23 december 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 8° wordt vervangen door wat volgt:

“8° het opstellen, controleren en opvolgen van de investeringsprogramma's en de subsidiëringprogramma's voor de zuivering van het afvalwater dat geloosd wordt in de openbare riolen en collectoren; de aansturing van de uitbouw van het gemeentelijke rioleringsnet met inbegrip van subsidiëring en het ecologisch en economisch toezicht op de uitbouw en het beheer van de zuiveringsinfrastructuur;”;

2° aan hetzelfde lid wordt een punt 21° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“21° het ondersteunen van de uitbouw van grijswatercircuits ter bescherming van de kwetsbare watervoevende lagen door subsidiëring van grijswaterleveranciers.”

HOOFDSTUK IX

Landbouw

Artikel 38

§1. Het volgende terugvorderbaar voorschot wordt toegekend en/of bevestigd aan de hierna vermelde verenigingen, erkend met toepassing van de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor landbouw nuttige huisdieren:

1° 100.000,00 euro aan de vzw Vlaams Fokkerijcentrum;

2° 71.520,36 euro aan de vzw Vlaamse Rundveeteelt Vereniging;

3° 178.476,10 euro aan de vzw Vlaams Varkensstamboek.

§2. Het terugvorderbaar voorschot, vermeld in artikel 1, mag door de vereniging in kwestie uitsluitend aangewend worden voor de uitvoering van opdrachten haar gegeven met toepassing van de wet van 20 juni 1956.

§3. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd:

1° de voorwaarden betreffende de aanwending van het terugvorderbaar voorschot te bepalen;

2° het bedrag van de terugvorderbare voorschotten te wijzigen.

HOOFDSTUK X

Energie

Artikel 39

Artikel 20 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, gewijzigd bij decreten van 2 april 2004 en 24 december 2004, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 20

§1. Er wordt een Energiefonds opgericht. Dit fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

§2. Aan dit Energiefonds worden rechtstreeks volgende inkomsten toegewezen:

- 1° opbrengsten uit heffingen en administratieve geldboetes die decretaal aan het Energiefonds worden toegewezen;
- 2° andere middelen aan het Energiefonds toegewezen krachtens wettelijke, decretale of conventionele bepalingen.

§3. De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Energiefonds voor de uitvoering van haar energiebeleid, in het bijzonder voor de financiering van openbaredienstverplichtingen inzake energie, voor haar sociaal energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake warmtekrachtkoppeling, haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het protocol van Kyoto.”

Artikel 40

Het Energiefonds, vermeld in artikel 20 van hetzelfde decreet, neemt de uitstaande rechten en plichten over van het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen, vermeld in artikel 26 van hetzelfde decreet.

De middelen die voortvloeien uit de overgedragen rechten en plichten worden gevoegd bij de financiële middelen van het Energiefonds, vermeld in artikel 20 van hetzelfde decreet.

Artikel 41

Artikel 26 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 42

In artikel 37, §7, van hetzelfde decreet, vervangen bij decreet van 19 december 2003, worden het tweede en derde lid vervangen door wat volgt:

“De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in §2, §2bis en §2ter, wordt gestort in het Energiefonds, vermeld in artikel 20.”

Artikel 43

Artikel 19 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wordt opgeheven.

Artikel 44

Artikel 51 van hetzelfde decreet, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 51

De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 46, §1, wordt gestort in de Vlaamse middenbegroting. De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 46, §2, komt ten gunste van het Energiefonds, vermeld in artikel 20 van het Elektriciteitsdecreet.”

Artikel 45

In artikel 2 van het decreet van 2 april 2004 tot vermindering van de uitstoot van broeikasgassen in het Vlaamse Gewest door het bevorderen van het rationeel energiegebruik, het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en de toepassing van flexibiliteitsmechanismen uit het Protocol van Kyoto, wordt punt 6° opgeheven.

Artikel 46

Artikelen 3 en 4 van hetzelfde decreet, worden opgeheven.

HOOFDSTUK XI

Fonds ter valorisatie van de GIMV-participatie

Artikel 47

In artikel 38 van het decreet van 24 juni 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005 wordt §3 vervangen door wat volgt:

“§3. De middelen van het Fonds kunnen worden aangewend voor:

- inbreng in de naamloze vennootschap Participatiemaatschappij Vlaanderen;
- financiering van de uitgaven in het kader van PPS-projecten scholenbouw.”

HOOFDSTUK XII

Oprichting van een Pendelfonds

AFDELING I

Betrokken actoren

Artikel 48

§1. Er wordt een Pendelfonds opgericht bij het Vlaams Ministerie van Mobiliteit en Openbare Werken, departement Mobiliteit en Openbare Werken, hierna het fonds genoemd.

§2. Het fonds heeft rechtspersoonlijkheid. De bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut in verband met de begroting, de rekeningen, het comptabiliteitsstel-

sel, het gezag en de controle op de instellingen van categorie A zijn op het fonds van toepassing voorzover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§3. Het fonds heeft tot doel subsidies aan te reiken voor de realisatie van projecten die specifieke duurzame mobiliteitsmaatregelen inzake woon-werkverkeer inhouden.

Artikel 49

De aanvragen voor een tegemoetkoming uit het fonds worden via een centraal aanspreekpunt ingediend. De Vlaamse Regering duidt het aanspreekpunt aan en bepaalt de nadere regels.

Artikel 50

§1. In de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen wordt een begeleidingscommissie opgericht.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels betreffende de samenstelling, de werking en de adviesverlening van de begeleidingscommissie.

AFDELING II

Procedure voor het verkrijgen van een tegemoetkoming uit het fonds

Artikel 51

§1. Projecten die concrete maatregelen bevatten met het oog op de bevordering van de duurzame mobiliteit op het vlak van woon-werkverkeer kunnen in aanmerking komen voor een tegemoetkoming uit het fonds.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt voor welke activiteiten en kosten van de projecten een tegemoetkoming kan verleend worden.

Artikel 52

§1. De Vlaamse Regering bepaalt wie projecten kan indienen.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels van de aanvraagprocedure.

Artikel 53

§1. Een aanvraag kan enkel ontvankelijk worden verklaard indien deze wordt ingediend voor de door de Vlaamse Regering vastgestelde datum en indien het project maatregelen bevat die voldoen aan de volgende minimumvoorwaarden:

- a) ze zijn overlegd tussen de werkgevers en de werknemers op het projectniveau;
- b) indien ze de ontwikkeling van een nieuw vervoersaanbod inzake woon-werkverkeer beogen, zijn ze complementair aan het bestaande vervoersaanbod inzake woon-werkverkeer, dat georganiseerd wordt door zowel private als publieke diensten;
- c) ze vallen buiten het domein van het geregeld vervoer;

- d) ze treden niet concurrerend op ten aanzien van de bestaande initiatieven inzake woon-werkverkeer;
- e) ze gaan uit van een gedeelde verantwoordelijkheid van alle betrokken partners in het project, zowel wat het organisatorische als het financiële aspect betreft;
- f) ze voorzien in inhoudelijke en financiële evaluaties, waardoor bijstellingen aan het project mogelijk zijn of op basis waarvan een project beëindigd kan worden.

§2. De Vlaamse Regering kan nadere ontvankelijkheidscriteria bepalen.

Artikel 54

§1. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels in verband met de procedure voor de tegemoetkoming uit het fonds.

§2. De Vlaamse Regering stelt eveneens de regels vast in verband met de opvolging van de projecten en bepaalt onder meer de gevallen waarin tot terugvordering van de tegemoetkoming kan worden overgegaan.

AFDELING III

Het fonds

Artikel 55

Het fonds staat in voor de betaling van maximaal de helft van de kosten die aan het ingediende project verbonden zijn, voor een periode van maximaal vier jaar.

Artikel 56

§1. De middelen van het fonds zijn:

- a) een jaarlijkse dotatie lastens de begroting van het Vlaamse Gewest;
- b) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar van het fonds.

§2. De in §1 bedoelde middelen kunnen worden aangevuld met:

- a) bijdragen van sectoren op vrijwillige basis overeengekomen in een paritair comité;
- b) tegemoetkomingen betaald vanuit het fonds die teruggevorderd worden.

Artikel 57

Het fonds wordt beheerd door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden ter beschikking van het fonds.

Artikel 58

De Vlaamse Regering stelt de regels vast betreffende de werking en het beheer van het fonds.

HOOFDSTUK XIII

Slotbepalingen

Artikel 59

Dit decreet treedt in werking op, met uitzondering van:

- artikels 20, 21 en 27, die in werking treden op 1 januari 2006;
- artikel 23, dat in werking treedt op 1 mei 2006;
- artikel 31, dat in werking treedt op dezelfde datum waarop artikel 159bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening in werking treedt;
- hoofdstuk VI. Afvalstoffen, dat in werking treedt op 1 juli 2006.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Yves LETERME

*De vice-minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

De vice-minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,

Marino KEULEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen,

Kathleen VAN BREMPT

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 40.315/1/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en derde kamer, op 24 april 2006 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006", heeft op 27 april 2006 (eerste kamer) en 2 mei 2006 (derde kamer) het volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling als volgt gemotiveerd:

"De hoogdringendheid wordt ingegeven door het feit dat het voorontwerp van decreet tegen 30 april 2006 bij het Vlaams Parlement moet worden ingediend" ⁽¹⁾.

Gelet op artikel 19 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, naar luid waarvan ontwerpen tot aanpassing van de begroting in het parlement ingediend moeten worden uiterlijk op 30 april, kan die uiterst summiere motivering worden aanvaard.

*

* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽²⁾, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

⁽¹⁾ Met betrekking tot die datum moet worden opgemerkt dat de adviesaanvraag op 24 april 2006 bij de Raad van State, afdeling wetgeving, is ingediend, zodat de termijn waarbinnen het advies moet worden gegeven, slechts op 2 mei 2006 verstrijkt.

⁽²⁾ Nu het om een voorontwerp van decreet gaat, kan worden aangenomen dat onder "rechtsgrond" wordt verstaan het zich verdragen met de hogere rechtsregels.

VORMVEREISTEN

1. Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 21 april 2006 beslist de Vlaamse minister, bevoegd voor de financiën en de begroting, te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies te vragen van respectievelijk de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (Serv), de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Mina-Raad), de Raad voor Cultuur en de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), met verzoek om spoedbehandeling.

Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van de voornoemde adviezen nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, voor een nieuw onderzoek aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd.

2. Voor andere opmerkingen in verband met de vormvereisten, wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk II - Onderwijs

Artikel 3

Artikel 3 van het ontwerp beoogt "het bijzonder decreet van 14 juli 1998" (lees: het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs) te wijzigen. Dat decreet is aangenomen op grond van artikel 24, § 2, van de Grondwet, dat luidt:

"Zo een gemeenschap als inrichtende macht bevoegdheden wil opdragen aan een of meer autonome organen, kan dit slechts bij decreet, aangenomen met een meerderheid van twee derden van de uitgebrachte stemmen" ⁽³⁾.

Uit de eis van een bijzonderemeerderheidsdecreet zoals geformuleerd in de Grondwet, volgt niet alleen dat die bijzondere meerderheid nodig is voor de principiële beslissing tot overdracht van bevoegdheid tot uitoefening van de inrichtende macht aan een autonoom orgaan, doch ook voor het vaststellen van de essentiële regels met betrekking tot de oprichting, de samenstelling en de werking van en het toezicht op de autonome instelling. Eenmaal die overdracht is gerealiseerd, wordt de autonomie van het orgaan ook beschermd door de eis van een bijzondere meerderheid.

In dit geval blijkt de ontworpen bepaling afbreuk te doen aan de autonomie van het gemeenschapsonderwijs. Artikel 63 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 bepaalt dat de financiële middelen van het gemeenschapsonderwijs uitgetrokken op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap door de Vlaamse Gemeenschap "rechtstreeks (worden) gestort aan de scholengroepen, conform de criteria die de Raad [van het Gemeenschapsonderwijs] in toepassing van artikel 36, 2°, van dit bijzonder decreet heeft vastgelegd en aan het centrale niveau voor de aan dit niveau toegewezen bevoegdheden". Ingevolge de ontworpen wijziging van dat artikel zullen, in afwijking van de bestaande regeling, "middelen, bestemd voor de nieuwbouw en de grote infrastructuurwerken, toegewezen (kunnen) worden aan de entiteit die binnen de Vlaamse administratie belast is met de uitvoering van de werken voor nieuwbouw en de grote infrastructuurwerken", Aldus wordt afbreuk gedaan aan de autonomie van het gemeenschapsonderwijs, zodat een dergelijke bepaling het voorwerp van een decreet moet zijn dat met de bijzondere meerderheid bedoeld in artikel 24, § 2, van de Grondwet dient te worden aangenomen.

Daarenboven dient erop te worden gewezen dat zelfs indien de wijzigingsbepaling niet zou raken aan de essentiële aangelegenheden die krachtens artikel 24, § 2, van de Grondwet een bijzondere meerderheid vereisen, toch met toepassing van het beginsel van het parallellisme der vormen bij bijzonder decreet zou

⁽³⁾ Zie over deze bepaling: J. VELAERS, *De Grondwet en de Raad van State, afdeling wetgeving*, Antwerpen, Maklu, 1999, 180-182; E. CLYBOUW, "Een evaluatie van artikel 24, § 2 G.W. en de bijzondere onderwijsdecreten ter uitvoering ervan", *T.B.P.*, 2005, 639-655; J. DE GROOF, "Hoe bijzonder is het bijzonder decreet in uitvoering van artikel 24, § 2 G.W.?", *T.O.R.B.*, 1995-1996, 1-11.

moeten worden opgetreden. Een wijziging van een bijzonder decreet dient bijgevolg te gebeuren met een bijzonder decreet. In eenzelfde ontwerp kunnen daarenboven geen bepalingen worden opgenomen die met verschillende door de Grondwet voorgeschreven meerderheden moeten worden aangenomen ⁽⁴⁾.

De conclusie is derhalve dat artikel 3 uit het ontwerp dient te worden geschrapt en moet worden opgenomen in een ontwerp van bijzonder decreet in de zin van artikel 24, § 2, van de Grondwet.

Artikelen 20 en 21

De artikelen 20 en 21 van het ontwerp betreffen het geldelijk statuut van respectievelijk het academisch personeel en het administratief en technisch personeel van de universiteiten.

Krachtens artikel II.82 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, moet in het Vlaams Onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs, subcomité 'Regelgeving', worden onderhandeld over voorontwerpen van decreet waarin de grondregelen van de rechtspositieregeling van het personeel worden vastgelegd. Het gaat, onder meer, om het regelen van de wezenskenmerken van de geldelijke rechtspositieregeling (zie: eerste lid, 1°, tweede gedachtestreep, van voormeld artikel II.82).

Aan dat vormvereiste zal alsnog moeten worden voldaan.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van deze onderhandeling nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde

⁽⁴⁾ Zie reeds R.v.St., afdeling wetgeving, advies 26.476/1 van 30 mei 1997, *Parl. St.*, VI. Parl., 1996-1997, 697/1, 85.

wetten op de Raad van State, voor een nieuw onderzoek aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd.

Artikel 23

In het ontworpen artikel 44*bis*, § 2, van het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs wordt bepaald dat de centra voor volwassenenonderwijs vanaf 1 mei 2006 geen nieuwe vestigingsplaatsen meer mogen oprichten ⁽⁵⁾. Aldus wordt geraakt aan de actieve vrijheid van onderwijs, gewaarborgd door artikel 24, § 1, van de Grondwet.

Zoals het Arbitragehof ⁽⁶⁾ stelt, is de niet-retroactiviteit van wetten, vastgesteld in artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek, een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien, op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.

In dit geval valt het, gelet op die beginselen, te betwijfelen of aan de ontworpen bepaling terugwerkende kracht kan worden verleend. In de memorie van toelichting wordt de nood aan een remwetbepaling verantwoord, doch niet de retroactieve uitwerking die men eraan wil geven.

⁽⁵⁾ In artikel 59 van het ontwerp wordt bepaald dat artikel 23 in werking treedt op 1 mei 2006.

⁽⁶⁾ Arbitragehof, nr. 39/2006, 8 maart 2006, B.5.1.

Hoofdstuk VII - Oppervlaktewateren

Artikelen 35 en 36

1. Bij artikel 35 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om een aantal besluiten opnieuw uit te vaardigen met retroactieve uitwerking tot de datum van inwerkingtreding van die besluiten. Het gaat steeds om besluiten ten aanzien waarvan met toepassing van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de hoogdringendheid werd ingeroepen om voorbij te gaan aan de verplichting tot het inwinnen van het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving, over de ontwerpvorm ervan. Met betrekking tot één van die besluiten heeft het Hof van beroep te Gent op 15 februari 2005 geoordeeld dat zulks ten onrechte was gebeurd, zodat het betrokken besluit met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing werd gelaten. In de memorie van toelichting wordt vooropgesteld dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat ook de andere besluiten om dezelfde reden onwettig zullen worden verklaard.

Bij artikel 36 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de verwijzingen naar het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 1993 tot uitvoering van Hoofdstuk III*bis* van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging te vervangen door verwijzingen naar het nieuwe uitvoeringsbesluit dat retroactief zal gelden ter vervanging van dat besluit.

De aan de Vlaamse Regering verleende machtiging wordt verantwoord door de noodzaak te vermijden dat in alle nog hangende rechtszaken die betrekking hebben op de heffingsjaren vóór 2003, de onwettigheid van de in artikel 35 vermelde uitvoeringsbesluiten zou worden ingeroepen en bevestigd door de rechtbank, waardoor de heffingen die werden gevestigd, nietig zouden worden verklaard.

2. In de memorie van toelichting wordt vooropgesteld dat het procédé van retroactieve machtiging kan worden gehanteerd nu de bepalingen die rechtsgrond boden voor de in artikel 35 vermelde besluiten, nog steeds bestaan in de versie zoals ze werden ingevoerd bij het decreet van 25 juni 1992 ⁽⁷⁾.

⁽⁷⁾ Er dient in ieder geval rechtsgrond voor een reglementair besluit te bestaan op het ogenblik dat het wordt genomen.

De Raad van State, afdeling wetgeving, dient evenwel vast te stellen dat het niet zo is dat alle rechtsgrond biedende bepalingen voor die besluiten sindsdien ongewijzigd zijn gebleven. Immers, met name artikel 35^{quinquies} van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging werd vervangen bij het decreet van 24 juni 2005, en paragraaf 1 van dat artikel werd daarna nog vervangen bij het decreet van 23 december 2005, en artikel 35^{quaterdecies} van die wet werd vervangen bij het decreet van 22 december 2000 en gewijzigd bij het decreet van 24 december 2004, terwijl artikel 35^{octies}, § 5, tweede lid, van die wet werd opgeheven bij het decreet van 24 december 2004.

Binnen de hem toegemeten tijd is het de Raad van State niet mogelijk om na te gaan of de thans geldende bepalingen van de wet van 26 maart 1971 nog steeds rechtsgrond kunnen bieden voor de genoemde besluiten in al hun aspecten, en er bijgevolg substitutie van rechtsgrond zou kunnen zijn. Indien dit niet zo is, kan, mede gelet op het legaliteitsbeginsel dat inzake fiscaliteit geldt⁽⁸⁾, het gehanteerde procédé geen doorgang vinden, of kunnen in ieder geval de bepalingen uit die besluiten waarvoor niet langer rechtsgrond bestaat, niet worden hernomen. Alsdan zal een beroep dienen te worden gedaan op een ander procédé van wetgevende validatie, of zal de aan de Vlaamse Regering verleende machtiging dienen te worden aangepast, althans zo aan de daaromtrent door het Arbitragehof gestelde voorwaarden is voldaan.

3. Onverminderd hetgeen is opgemerkt sub 2, dient te worden herinnerd aan de rechtspraak van het Arbitragehof inzake retroactiviteit van wettelijke normen en wetgevende validatie. Het Hof heeft eraan herinnerd dat de niet-retroactiviteit een waarborg is ter voorkoming van rechtsonzekerheid en dat die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat eenieder in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling werd

⁽⁸⁾ Uit dat beginsel, krachtens hetwelk de essentiële elementen van een belasting bij decreet dienen te worden vastgelegd, vloeit voort dat (thans nog in ontwerpvorm verkerende) artikel 35 in het beoogde geval niet kan worden beschouwd als de gesubstitueerde rechtsgrond voor zover in de vroeger geldende rechtsgrond essentiële elementen van de belasting waren vervat.

gesteld ⁽⁹⁾. De terugwerkende kracht van een wetsebepaling (of, zoals te dezen, van een besluit dat krachtens een wettelijke norm retroactief wordt uitgevaardigd) kan derhalve enkel worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang, zoals de goede werking of de continuïteit van de openbare dienst ⁽¹⁰⁾. Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht van een wettelijke norm (of van een besluit dat krachtens een wettelijke norm retroactief wordt uitgevaardigd) tot gevolg heeft dat de afloop van één of meer gerechtelijke procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges worden verhinderd zich uit te spreken, vergt de aard van de in het geding zijnde beginselen dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie burgers inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden ⁽¹¹⁾. De rechtspraak betreffende wetgevende validaties is in dezelfde zin gevestigd ⁽¹²⁾.

Te dezen wordt de retroactieve machtiging in de memorie van toelichting uitgebreid verantwoord. Het komt de Raad van State, afdeling wetgeving, nog steeds onder voorbehoud van hetgeen is opgemerkt sub 2, voor dat die verantwoording kan

⁽⁹⁾ Zie m.b.t. fiscale zaken P. PEETERS, "De fiscale beginselen van gelijkheid, legaliteit, rechtszekerheid en eenjarigheid in de rechtspraak van het Arbitragehof", *T.B.P.*, 2005, (334), 348-350.

⁽¹⁰⁾ Zie bijvoorbeeld Arbitragehof, nr. 6/2003, 22 januari 2003, B.8; Arbitragehof, nr. 109/2004, 23 juni 2004, B.16; Arbitragehof, nr. 110/2004, 23 juni 2004, B.7; Arbitragehof, nr. 25/2005, 2 februari 2005, B.8.4; Arbitragehof, nr. 39/2006, 8 maart 2006, B.5.1; Arbitragehof, nr. 55/2006, 19 april 2006, B.6. In enkele recente arresten wordt vooropgesteld dat retroactiviteit enkel kan worden verantwoord "wanneer zij onontbeerlijk is voor de goede werking of de continuïteit van de openbare dienst", zonder dat die omstandigheid nog als voorbeeld wordt aangehaald van een reden van algemeen belang (of, in andere arresten, van een "bijzondere omstandigheid") die retroactiviteit kan verantwoorden (Arbitragehof, nr. 86/2005, 4 mei 2005, B.6.1; Arbitragehof, nr. 177/2005, 7 december 2005, B.18.1; Arbitragehof, nr. 180/2005, 7 december 2005, B.7.1; Arbitragehof, nr. 20/2006, 1 februari 2006, B.13.2), maar hiermee lijkt geen wijziging in de rechtspraak te zijn bedoeld.

⁽¹¹⁾ Zie de arresten vermeld in voetnoot 10.

⁽¹²⁾ Zie bijv. Arbitragehof, nr. 164/2003, 17 december 2003, B.3; Arbitragehof, nr. 30/2004, 3 maart 2004, B.5; Arbitragehof, nr. 73/2004, 5 mei 2004, B.6.1; Arbitragehof, nr. 86/2005, 4 mei 2005, B.6.1 en Arbitragehof, nr. 188/2005, 14 december 2005, B.5.6.

worden ingepast in de terzake door het Arbitragehof ontwikkelde beginselen ⁽¹³⁾. Het eindoordeel hieromtrent komt evenwel, in voorkomend geval, het Arbitragehof toe.

Wel dient te worden opgemerkt dat, wanneer het advies van de afdeling wetgeving dat over de ontwerpen van de opnieuw (retroactief) uit te vaardigen besluiten zal dienen te worden ingewonnen, aanleiding zou geven tot wijzigingen aan die ontwerpen, zal dienen te worden beoordeeld of ook die wijzigingen, gelet op de zo-even in herinnering gebrachte beginselen, met terugwerkende kracht kunnen worden ingevoerd.

Hoofdstuk IX - Landbouw

Artikel 38

Volgens de memorie van toelichting wordt met artikel 38 beoogd "de bestaande situatie uit de federale periode te regulariseren binnen de Vlaamse Gemeenschap (lees: het Vlaamse Gewest)". Zulks komt onvoldoende tot uiting in de tekst van dat artikel, waaruit eerder blijkt dat het gaat om een nieuwe toekenning van subsidies. De woorden "wordt toegekend en/of" worden dan ook beter geschrapt.

Hoofdstuk XII - Oprichting van een Pendelfonds

Artikelen 48 en 55 tot 58

1. Uit de in de memorie van toelichting gegeven toelichting blijkt dat het niet uitgesloten is dat bepaalde maatregelen die door het fonds (mede) kunnen worden gefinancierd, moeten worden beschouwd als steunmaatregelen in de zin van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag. Zo dit effectief in de bedoeling ligt, dienen de betrokken bepalingen te worden aangemeld bij de Europese Commissie.

⁽¹³⁾ Zie met name Arbitragehof, nr. 56/2005, 8 maart 2005.

2. Krachtens artikel 9, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dient de decreetgever de oprichting, de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van en het toezicht op de openbare instellingen te regelen.

Gelet hierop dient het ontwerp te worden aangevuld met regels betreffende de samenstelling en de werking van het fonds, en dient de aan de Vlaamse Regering in artikel 58 toegekende delegatie te worden ingeperkt. Ook de taken van de instelling dienen nader te worden omschreven.

3. Het ontgaat de Raad van State waarom het Pendelfonds, dat wordt geconcipieerd als een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, niet wordt opgericht als een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid of als een extern verzelfstandigd agentschap in de zin van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

4. De projecten waarvoor het fonds tegemoetkomingen kan verschaffen, zijn slechts op een vage manier omschreven; voor het overige wordt aan de Vlaamse Regering in de artikelen 51, § 2, en 52, § 1, een ruime delegatie gegeven.

In het ontwerp zal een meer uitgewerkte omschrijving van die projecten moeten worden opgenomen, niet alleen om te voldoen aan artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (zie opmerking 2 bij dit artikel), maar ook aan - het nog steeds op de gemeenschappen en de gewesten van toepassing zijnde - artikel 12 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, waaruit voortvloeit dat de aard van de subsidies door de decreetgever moet worden bepaald. Daardoor wordt, meer in het algemeen, ook beter aangesloten op het beginsel dat het aan de decreetgever toekomt om de essentiële elementen te bepalen van de door hem geregelde aangelegenheden.

5. Krachtens artikel 54, § 2, van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de gevallen te bepalen waarin tot de terugvordering van de tegemoetkoming kan worden overgegaan.

Een regeling in verband met de terugbetaling van subsidies is evenwel reeds opgenomen in artikel 57 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991. Die bepaling blijft, overeenkomstig de overgangsbepaling vervat in artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, van toepassing zolang de federale wetgever niet, met toepassing van artikel 50, § 2, derde lid, van de genoemde bijzondere wet, de algemene beginselen heeft vastgesteld die op het stuk van de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies gelden voor de gemeenschappen en de gewesten ⁽¹⁴⁾.

Uit de bepalingen van de bijzondere financieringswet en uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies "algemene bepalingen" vast te stellen, zelfs niet door de bestaande algemene bepalingen te hernemen, maar dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijke kader ... in deze materies specifieke regels te bepalen" ⁽¹⁵⁾. De bevoegdheid om ter zake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de gemeenschappen en gewesten die (door de federale wetgever vastgestelde) regels (eigenlijk) alleen maar strenger (kunnen) maken (en er) niet (kunnen van) afwijken" ⁽¹⁶⁾. Het vaststellen van dergelijke strengere regels inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies komt behoudens uitdrukkelijke delegatie aan de regering, aan de decreetgever toe ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁴⁾ Zie de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof. Deze wet treedt echter pas op 1 januari 2007 in werking (artikel 1 van het koninklijk besluit van 18 maart 2004 houdende, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, uitstel van de inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof).

⁽¹⁵⁾ Zie de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet van 16 januari 1989 is geworden (*Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/1, 37).

⁽¹⁶⁾ *Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/18, 543.

⁽¹⁷⁾ Zie bijv. ook advies 24.073/8 van de afdeling wetgeving van 19 december 1995 over een voorontwerp van decreet "tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar" (*Parl. St.*, Vl. Parl., 1995-96, nr. 342/1).

Uit wat voorafgaat volgt dat, zo het in de bedoeling ligt strengere regels uit te vaardigen dan de regels vervat in het genoemde artikel 57 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, het ontwerp zal dienen te worden aangevuld of dat daartoe een uitdrukkelijke en nauwkeurige delegatie aan de Vlaamse Regering dient te worden verleend. Zo niet, dient in artikel 54, § 2, van het ontwerp het zinsdeel "en bepaalt onder meer de gevallen waarin tot terugvordering van de tegemoetkoming kan worden overgegaan" te vervallen.

6. Krachtens artikel 57 stelt de Vlaamse Regering de nodige personeelsleden ter beschikking van het fonds⁽¹⁸⁾. In zoverre het ook gaat om contractuele personeelsleden van de Vlaamse administratie, moet het volgende worden opgemerkt.

Voor die personeelsleden geldt een principieel verbod van terbeschikkingstelling ten behoeve van gebruikers op grond van artikel 31 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijk arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers. De openbare sector is niet van de toepassingssfeer van die wet uitgesloten⁽¹⁹⁾.

De regeling betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers ten behoeve van gebruikers strekt tot de bescherming van contractuele werknemers⁽²⁰⁾. Zulke regeling maakt deel uit van de aangelegenheid van het arbeidsrecht, die krachtens artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, van de voornoemde bijzondere wet tot de federale bevoegdheid is blijven behoren.

In beginsel kan de decreetgever niet afwijken van de bedoelde regels van het arbeidsrecht. Hij zou op dat terrein slechts kunnen treden als hij zich kan beroepen op de impliciete bevoegdheid bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Daartoe is vereist dat de aanwending van de impliciete bevoegdheid "noodzakelijk" is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden van de gemeenschap of het gewest.

⁽¹⁸⁾ Gelet hierop dient de bepaling overigens het voorwerp uit te maken van onderhandelingen met de representatieve vakorganisaties.

⁽¹⁹⁾ Arbitragehof, nr. 65/98, 10 juni 1998, B.3.

⁽²⁰⁾ Zie hetzelfde arrest van het Arbitragehof, B.6.

Bovendien moet blijken dat de betrokken aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent, en dat de weerslag van een afwijkende gemeenschaps- of gewestregeling op de bevoegdheid van de federale overheid slechts marginaal is.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om aan te tonen dat aan de genoemde voorwaarden is voldaan.

Hoofdstuk XIII - Slotbepalingen

Artikel 59

In artikel 59 dient de datum van inwerkingtreding nog te worden toegevoegd, die ten vroegste de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt kan zijn.

Het advies betreffende de hoofdstukken I, II, III, afdelingen III en IV, IV, V, XI en XIII, werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT, M. RIGAUX,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. R. AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd, de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd, en de HH. J. VAN NIEUWENHOVE en W. PAS, en Mevr. K. BAMS, auditeurs.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

Het advies betreffende de hoofdstukken I, III, afdelingen I en II, VI, VII, VIII, IX, X, XII en XIII, werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd en de HH. J. VAN NIEUWENHOVE, B. Weekers, en Mevr. K. BAMS, auditeurs.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 3 mei 2006
AG-IT/06-070

Aan de heer VAN MECHELEN Dirk
Vl. minister Financiën & Begroting & RO
Koning Albert II-laan 19 - Phoenixgebouw

1210 BRUSSEL

Mijnheer de Minister,

Op 21 april 2006 heeft u de SERV bij hoogdringendheid om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006.

De SERV wenst u met betrekking tot het vermelde voorontwerp van decreet volgende bemerkingen voor te leggen wat betreft het hoofdstuk II. "Onderwijs", het hoofdstuk X. "Energie" en het hoofdstuk XII. "Oprichting van een pendelfonds".

Hoofdstuk II. Onderwijs

Het voorgelegde voorontwerp van decreet stelt de invoering van het nieuw financieringssysteem voor universiteiten en hogescholen uit met 1 jaar. De SERV betreurt het uitstellen gezien de dringende nood aan een aangepaste financiering voor deze instellingen.

Hoofdstuk X. Energie

Het voorgelegde voorontwerp van decreet voegt het Energiefonds en het Fond Hernieuwbare Energiebronnen samen tot één Energiefonds. Dat fonds zal in de toekomst niet alleen gebruikt worden voor de financiering van interne Vlaamse energiemaatregelen, zoals de bevordering van rationeel energiegebruik en hernieuwbare energiebronnen, maar ook voor financiering van de inzet van de flexibele mechanismen van het Kyoto Protocol. De SERV vindt het positief dat het voorontwerp de fondsen in het kader van het energiebeleid rationaliseert. Wel benadrukt de SERV dat dit geen voorafname kan zijn op het debat over de financiering van de aankoop van emissierechten en -kredieten door de Vlaamse overheid. Bovendien mogen volgens de SERV de beschikbare middelen voor interne Vlaamse energiemaatregelen binnen het Energiefonds niet in het gedrang komen door de uitgaven voor flexibele mechanismen.

Hoofdstuk XII. Oprichting van een pendelfonds

Het pendelfonds vormt een essentieel onderdeel van het pendelplan, waarover de regering met de sociale partners overleg heeft gepleegd in het kader van VESOC. Het pendelfonds zal het mogelijk maken nieuwe en innovatieve projecten in het kader van het woon-werkverkeer op gang te trekken. De sociale partners staan achter de doelstellingen van dit pendelplan en ze willen zich ook engageren in de werking ervan.

De voorgestelde formule van een pendelfonds opgericht bij het ministerie van de Vlaamse gemeenschap en begeleid door een begeleidingscommissie opgericht binnen de SERV heeft dan ook de steun van de sociale partners.

De concrete uitwerking in het voorgelegde voorontwerp van decreet laat echter nog heel wat aspecten van de werking van het pendelfonds open. Het gaat in het bijzonder om de procedure van indiening van projecten, de specifieke rol van de adviesverlening van de begeleidingscommissie en de samenstelling van de begeleidingscommissie zelf.

De SERV kan begrip opbrengen voor de keuze om deze zaken te regelen bij uitvoeringsbesluit. Gezien de thematiek (woon- werkverkeer) en het effectieve engagement van de sociale partners rekent de SERV er wel op bij de besluitvorming over dit uitvoeringsbesluit nauw betrokken te worden.

Afgezien daarvan wenst de SERV nu al volgende bedenkingen te formuleren.

De samenstelling van de begeleidingscommissie blijft nog open. De SERV rekent erop dat de voorgenomen samenstelling van die aard is dat de sociale partners daarin een essentiële rol kunnen vervullen en dat in overleg met een vertegenwoordiger van de beheerder van het fonds. In die zin stellen zij voor – desgevallend toch al in het decreet zelf – de samenstelling te regelen zoals die ook decretaal geregeld is in een gelijkaardige formule voor het herplaatsingsfonds.

De draagwijdte van de adviesverlening van de begeleidingscommissie wordt niet vastgelegd in het voorgelegde voorontwerp van decreet. De SERV rekent erop dat het advies een substantiële rol heeft in de beoordeling en prioriteitenstelling van de ingediende projecten. De SERV gaat er dan ook vanuit dat het advies van de begeleidingscommissie een belangrijk element zal vormen bij het besluit van de minister over de steunverlening aan de ingediende projecten. Het zal van belang zijn dat ook formeel vast te leggen.

Bij de voorbereiding in het kader van VESOC is sterk de nadruk gelegd op het belang van een stevig draagvlak op diverse niveaus bij het operationaliseren van het pendelplan en het pendelfonds in het bijzonder. Er is in dat verband verwezen naar de rol van de provinciale mobiliteitspunten en de rol van de sociale partners op dat niveau via een stuurgroep. Het voorgelegde voorontwerp van decreet gaat hier niet op in. De SERV rekent erop dat deze intenties ook in de concrete uitwerking van het pendelfonds verder worden aangehouden.

Ik hoop, mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Philippe Muyters
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VOOR CULTUUR

Raad voor Cultuur

Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006

De Raad voor Cultuur werd door Vlaams minister van Financiën en Begroting, en Ruimtelijke Ordening om spoedadvies gevraagd over bovenvermeld decreet.

Vooraf wenst de raad te benadrukken dat de handelswijze om in een gevorderd stadium van het beleidsvoorbereidende traject spoedadvies te vragen, de opdracht van de raad om via onderbouwde en beredeneerde adviezen bij te dragen tot een slagkrachtig Vlaams beleid, bemoeilijkt zo niet onmogelijk maakt. Het moment waarop een adviesraad betrokken wordt bij een beleidstraject is immers van essentieel belang om deze opdracht te kunnen realiseren.

Advies

Het advies heeft betrekking op hoofdstuk III. Cultuur van bovenvermeld voorontwerp van decreet.

artikel 27

In uitvoering van de wet op het auteursrecht en de naburige rechten en in overleg met de Gemeenschappen heeft de federale overheid een regeling voor het leenrecht uitgewerkt.

Het leenrecht houdt in dat de auteurs een vergoeding ontvangen voor het uitlenen van hun werken door openbare bibliotheken. In principe moet dit leenrecht door de gebruikers van de openbare bibliotheken betaald worden maar het Koninklijk Besluit voorziet in de mogelijkheid dat de Gemeenschappen het leenrecht afkopen.

De Vlaamse overheid heeft beslist om het leenrecht af te kopen en via een forfaitaire vergoeding aan de verplichting te voldoen. Om deze vergoeding te betalen voorziet de Vlaamse overheid een bedrag van 0,15 euro per inwoner. Het bedrag wordt afgenomen van de 0,3 euro die in het decreet op het lokaal en integraal cultuurbeleid door de Vlaamse overheid aan de gemeentebesturen voor hun medewerking aan het streekgericht bibliotheekbeleid is voorzien (artikel 39 van dit decreet – oorspronkelijk was 0,6 euro voorzien maar het programmadecreet bij de begroting 2005 heeft dit bedrag gehalveerd).

Het is voor de auteurs een goede zaak dat het leenrecht er eindelijk komt.

Het is positief dat de Vlaamse overheid beslist heeft om het leenrecht globaal voor haar rekening te nemen. Dit betekent voor de openbare bibliotheken en hun gebruikers een beperking van de administratieve last die een individuele inning zeker zou hebben betekend.

artikel 28

Het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI) is een overheidsdienst die de investeringen voor de bouw of de aankoop van culturele infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap financiert en investeringstoelagen voor culturele infrastructuur van derden ten laste neemt. Via voorliggend voorontwerp van decreet krijgt het FoCI de mogelijkheid om voortaan ook huurgelden, erfpachtvergoedingen en andere noodzakelijke vergoedingen voor de culturele infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap te betalen.

Deze mogelijkheid dient te worden voorzien omdat de overheid recent 3 culturele gebouwen (KANTL in Gent, Grétrystraat 26 en Arenbergstraat 1D en 3 te Brussel in erfpacht gaf via de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen. De Vlaamse Overheid sloot een huurovereenkomst af met de erfpachter voor de duur van 18 jaar verlengbaar met 9 jaar en voorziet nu dat het FoCI deze huurgelden rechtstreeks aan de erfpachter kan betalen.

Het FoCI zal alleen huurgelden voor de eigen culturele infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap ten laste nemen. Eventuele subsidies van de Vlaamse Gemeenschap voor de huurgelden voor infrastructuur van derden zal op een aparte basisallocatie onder het programma 45.50 worden ingeschreven.

De Raad voor Cultuur erkent de technische noodzaak van de bepalingen in het artikel 28. De raad benadrukt hiermee geen uitspraak te doen over het investeringsbeleid van de Vlaamse Overheid ten aanzien van de culturele infrastructuur.

artikel 29

In het decreet dat de toekenning regelt van subsidies aan organisaties die vallen onder het paritair comité voor de sociaal-culturele sector wordt een bepaling toegevoegd die een regeling bevat voor de terugvordering van uitgekeerde voorschotten als blijkt dat deze hoger zijn dan de reëel gerealiseerde kosten.

Deze aanvulling laat toe de afhandeling van de financiële dossiers van ex-DAC'ers te versnellen en klantvriendelijker te maken in hoofde van de betrokken organisaties.

artikel 30

In het decreet dat de toekenning regelt van subsidies aan organisaties die vallen onder het paritair comité voor de sociaal-culturele sector wordt een bepaling toegevoegd die een regeling bevat voor de terugvordering van uitgekeerde voorschotten als blijkt dat deze hoger zijn dan de verantwoorde uitgaven.

Deze aanvulling laat toe de afhandeling van de financiële dossiers van ex-DAC'ers te versnellen en klantvriendelijker te maken in hoofde van de betrokken organisaties.

Iris Van Riet
secretaris

Bart De Baere
voorzitter

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

De heer Dirk Van Mechelen

Vlaams minister van Financiën en Begroting,
en Ruimtelijke Ordening

Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

Datum: 4 mei 2006
Uw ref.: K090-06-0489
Onze ref.: 03.04/L3/2006/278
Betreft: Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006. Advies.

Mijnheer de minister,

De vraag om een spoedadvies over het in hoofding vermelde voorontwerp van decreet heeft de Minaraad in goede orde bereikt. Gelet op de hoogdringendheid is de Raad genoodzaakt zijn advies te beperken tot een briefadvies.

De Raad heeft in het voorliggende voorontwerp een aantal onderwerpen met meer aandacht onderzocht omdat er een belang voor milieu en natuur werd verondersteld:

- Hoofdstuk IV. Herstelfonds
- Hoofdstuk VI. Afvalstoffen
- Hoofdstuk VII. Oppervlaktewateren
- Hoofdstuk VIII. Milieubeleid
- Hoofdstuk IX. Landbouw
- Hoofdstuk X. Energie
- Hoofdstuk XII. Oprichting van een Pendelfonds

Bij sommige onderwerpen bleek de relevantie voor milieu en natuur beperkt, bij andere werden de voorstellen door de Raad zonder opmerkingen aanvaard. Deze onderwerpen komen verder in dit briefadvies dan ook niet meer aan bod.

‘Hoofdstuk IV. Herstelfonds’ betreft een aanpassing naar aanleiding van de vertraging opgelopen in het proces Beter Bestuurlijk Beleid. De memorie van toelichting verduidelijkt dat de ingreep vermijdt dat het Herstelfonds tweemaal financiële lasten moet dragen die verbonden zijn aan processen vreemd aan de handhaving van de ruimtelijke ordening. De Raad aanvaardt deze aanpassing om de goede werking van het Grondfonds en het

Herstelfonds vlot te laten verlopen.

Onder ‘Hoofdstuk VI. Afvalstoffen’ wordt voorgesteld het nultarief als milieuheffing in te voeren voor het verwerken van afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties waarvoor geen andere saneringswijze mogelijk is dan storten of (mee)verbranden. De OVAM beslist geval per geval over de mogelijkheid om gronden al dan niet te reinigen. De bedoeling van het voorstel is om bodemsanering te stimuleren. Bovendien wordt de ongelijkheid weggewerkt tussen in situ bodemsaneringen (isolatie ter plaatse, immobilisatie ter plaatse, saneringsbergingen ter plaatse, enz.) die niet aan een milieuheffing onderworpen zijn en bodemsaneringen waarbij men opteert om de verontreinigde stoffen ex situ te verwerken. Ook een tweede ongelijkheid wordt opgelost, nl. bij grote verontreinigingen wordt dikwijls een in situ berging aanvaard, waarop geen milieuheffing verschuldigd is. Hierdoor worden grote vervuilers als het ware bevoordeeld ten opzichte van kleine vervuilers.

De Minaraad gaat akkoord met de voorgestelde regeling, temeer omdat dit voorstel een concretisering is van een aanbeveling uit een recent advies van de Minaraad en de SERV over het Bodemsaneringsdecreet¹.

Het voorstel van ‘Hoofdstuk VII. Oppervlaktewateren’ heeft de bedoeling procedurefouten uit het verleden recht te zetten. In 1992, 1993, 1994 en 1995 werd onterecht gebruik gemaakt van ‘hoogdringendheid’ om geen advies te vragen aan de Raad van State over uitvoeringsbesluiten die werden uitgevaardigd om uitvoering te geven aan hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Als gevolg daarvan werd het uitvoeringsbesluit van 1992 vernietigd bij arrest van 15 februari 2005 van het Hof van Beroep te Gent.

Indien geen rechtzetting gebeurt, dan is het waarschijnlijk dat in alle hangende rechtszaken die betrekking hebben op de heffingsjaren vóór 2003 de vernietiging van de uitvoeringsbesluiten zal ingeroepen en bevestigd worden door de rechtbank, waardoor de gevestigde heffingen nietig zullen worden verklaard.

De Raad sluit zich omwille van de rechtszekerheid en omwille van de continuïteit van het heffingenbeleid aan bij het voorstel om de uitvoeringsbesluiten met machtiging van het Vlaams Parlement met terugwerkende kracht opnieuw te publiceren na advies van de Raad van State.

In ‘Hoofdstuk VIII. Milieubeleid’ worden voorstellen geformuleerd voor de bijstelling van de missie, taken en bevoegdheden van de Vlaamse Milieumaatschappij. De Raad stelt vast dat het voorstel om de ecologische en economische reguleringsinstantie onder te brengen bij de VMM hernomen wordt uit het voorstel van decreetswijziging omtrent de reorganisatie

¹ MiNa-Raad en SERV, Advies van 12 januari 2006 over het Bodemsaneringsdecreet, 2006|02.

van de watersector. De Raad herhaalt in dat verband het standpunt dat hij reeds in zijn advies daarover verwoordde:

”Door het samenbrengen van de economische en de ecologische regulatoren ontstaan mogelijkheden om ‘win-win-situaties’ tot stand te brengen. De Raad denkt daarbij bijvoorbeeld aan het inzetten van economische instrumenten om het waterbeleid bij te sturen. De Raad dringt er bijgevolg ook op aan dat deze opportuniteit maximaal wordt uitgebaat”².

De toewijzing van de taken inzake subsidiëring aan de reguleringsinstantie biedt in dat opzicht nog meer mogelijkheden.

‘Hoofdstuk X. Energie’ van het programmadecreet bevat een aantal wijzigingen van het Elektriciteitsdecreet, het Gasdecreet en het decreet tot vermindering van de uitstoot van broeikasgassen. In essentie leiden deze wijzigingen tot het opheffen van het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen, waarvan de middelen worden overgedragen naar het Energiefonds. Deze middelen kunnen dan ingezet worden voor maatregelen ter promotie van hernieuwbare energie én voor energiebesparende maatregelen. Volgens de Vlaamse Regering wordt hiermee *“niet alleen een vereenvoudiging van de regelgeving vooropgesteld, maar ook een kostenefficiëntere aanwending van de beschikbare middelen indien gefocust wordt op de (meest) kostenefficiënte maatregelen die werden geïdentificeerd in het kader van de Vlaamse Klimaatconferentie.”*³ Dit is volgens de regering noodzakelijk in het licht van de Kyotokloof van 3 Mton per jaar, waarbij aangegeven wordt dat deze kloof deels verder zal ingevuld worden met binnenlandse maatregelen, maar ook via de verwerving van buitenlandse emissierechten.

De Minaraad stelt vast dat door de overname van de opdracht en bijhorende middelen van het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen door het Energiefonds de decretale garantie verdwijnt dat deze middelen aan de promotie van hernieuwbare energie besteed worden. De Raad dringt erop aan dat de middelen voor de promotie van hernieuwbare energie én energiebesparing in Vlaanderen minstens gelijk zullen blijven of, nog beter, zullen verhogen.

Een tweede bedenking van de Minaraad heeft betrekking op de mogelijkheid dat middelen voor hernieuwbare energie en energiebesparing gebruikt kunnen worden voor de aankoop van emissierechten. De Raad dringt erop aan dat deze middelen, oorspronkelijk voorbestemd voor hernieuwbare energie en energiebesparing op het Vlaams grondgebied, niet zouden

² MiNa-Raad, Advies van 16 december 2004 over de reorganisatie van de watersector in het kader van het Programmadecreet, 2004|51

³ Memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006, Artikelen 41, 43, 45 en 46.

gebruikt worden voor de aankoop van emissierechten. Deze suggestie van de Raad is geheel in lijn met de aanbeveling van de Vlaamse Klimaatconferentie dd. 18 oktober 2006 die stelde dat *“het Vlaamse klimaatbeleid alvast het algemeen principe moet nastreven dat alle in Vlaanderen beschikbare reductiemaatregelen die goedkoper zijn dan het gebruik van flexibiliteitsmechanismen gerealiseerd worden, zodat de inzet van flexibiliteitsmechanismen tot het noodzakelijke kan worden beperkt”*.⁴

Een derde opmerking van de Raad heeft betrekking op de wijziging van Vlaamse Gasdecreet. Het programmadecreet stelt voor om artikel 19 te schrappen. De Raad vreest dat op deze manier de financiering van de openbaredienstverplichtingen voor de aardgasnetbeheerders in het gevaar dreigt te komen, aangezien dit geregeld werd in artikel 19. Gezien het belang van de openbaredienstverplichting om rationeel energiegebruik en de verkoop van milieuvriendelijk aardgas te stimuleren, zou de Raad dit ten zeerste betreuren.

Onder Hoofdstuk XII wordt het Pendelfonds in het kader van het Pendelplan opgericht. Dit fonds dient ter ondersteuning van een duurzamer woon-werkverkeer. De grote meerwaarde van het Pendelfonds ligt in het feit dat er middelen beschikbaar komen voor het uitvoeren van concrete maatregelen en projecten. De randvoorwaarden die opgelegd worden aan de projecten zorgen ervoor dat de huidige initiatieven niet doorkruist worden en benadrukken de verantwoordelijkheid van de verschillende partners inzake organisatie en co-financiering. Door de middelen van het Pendelfonds kunnen belangrijke tekortkomingen in het huidige aanbod aan duurzame alternatieven voor het woon-werkverkeer weggewerkt worden en dit op een lokaal ingebedde en gebiedsgerichte wijze. De Raad is dan ook verheugd over de uitwerking van dit Pendelfonds. De Raad vraagt wel een verdere verduidelijking van de taakstelling en de verhouding tussen de begeleidingscommissie van het Pendelfonds, de MORA en de Permanente Werkcommissie Mobiliteit binnen de toekomstige ‘nieuwe’ Minaraad. De Raad vraagt om te onderzoeken hoe deze verduidelijking op een passende wijze in de regelgeving kan doorwerken.

Het ABVV, de ACLVB, het ACV, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA onthouden zich bij dit briefadvies omdat ze over hetzelfde onderwerp in SERV-verband advies uitbrengen.

Met de meeste hoogachting,

Hubert David
Voorzitter

⁴ Aanbevelingen uit de Vlaamse Klimaatconferentie *“Het klimaat aan de orde van de dag: 365 voorstellen voor het Vlaamse klimaatbeleid”*, 18 oktober 2005

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

21 april 2006
KOG-V-06-0489

AR/WOY/COR/011
Wim Oyen

De heer Dirk Van Mechelen
Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening
Koning Albert II-laan 19
1210 BRUSSEL

11 mei 2006
Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006

Mijnheer de minister

Op 24 april 2006 ontving de Vlor de adviesvraag over het voorontwerp van programmadecreet. De krappe timing laat niet toe om formeel advies uit te brengen, maar de onderwijsraad wenst toch op een aantal punten te reageren.

Het vakantiegeld en de eindejaarstoelage van het personeel van de universiteiten volgden tot nog toe, in tegenstelling tot de hogescholen, het statuut van de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap. Aangezien men op termijn streeft naar een gelijkaardig personeelsstatuut aan hogescholen en universiteiten, wordt deze koppeling opgeheven. De onderwijsraad stelt voor dat de onderhandelingen hierover gelijktijdig zouden starten met de onderhandelingen betreffende de ambtenaren. Als eerst deze laatste moeten afgewacht worden, gaat te veel tijd verloren.

Het voorontwerp van decreet bevat een degressieve verhoging van de werkingsmiddelen van de Universiteit Gent, waarbij de verhoging van de periode 2001-2004 wordt doorgetrokken voor 2005 en 2006 en 2007. De raad is van oordeel dat deze beperkte tussenkomst onvoldoende tegemoet komt aan de rechtmatige eisen van de betrokken instelling.

Een kopie van deze brief werd heden, ter informatie, toegezonden aan de heer Frank Vandenbroucke, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Met de meeste hoogachting

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Ann Demeulemeester
voorzitter

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaan-gelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Basisonderwijs

Artikel 2

In artikel 82, §2, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 worden tussen de woorden: “wordt vermeerderd” en “met het respectieve aandeel van de in artikel 80, §1” de woorden “met 12,610 miljoen euro en vermeerderd” ingevoegd.

AFDELING II

Hogescholen

Artikel 3

Artikel 178, §1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt als volgt gewijzigd:

1° het woord “556.419.543,24” wordt vervangen door het woord “557.389.473,54”;

2° er wordt een §5 aan toegevoegd die luidt als volgt:

“§5. Het bedrag, bedoeld in §1 wordt vanaf 2007 vermeerderd met 12.500.000 euro.”.

Artikel 4

In artikel 181bis van hetzelfde decreet worden §3 en §4 geschrapt.

Artikel 5

In artikel 183bis, §2, 2° van hetzelfde decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt punt d) vervangen door wat volgt:

“d) in 2006 en 2007: 7.362. Het bedrag voor 2007 wordt geïndexeerd volgens het mechanisme bepaald in artikel 184, §1.”.

Artikel 6

Artikel 183quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, wordt als volgt gewijzigd:

1° voor de woorden “De middelen uit de financiële injectie worden” worden de woorden “§1” ingevoegd;

2° tussen de woorden “De middelen uit de financiële injectie worden” en de woorden “als volgt onder de hogescholen verdeeld” worden de woorden “in 2006” ingevoegd;

3° er wordt een §2 toegevoegd die luidt als volgt:

“§2. In 2007 worden de volgende forfaitaire bedragen als financiële injectie aan de hogescholen toegekend:

Hogeschool	1e schijf (prijsniveau 2006)	2e schijf (prijsniveau 2007)
Hogeschool Antwerpen	1.050.573,59	1.049.183,60
Plantijn-Hogeschool van de provincie Antwerpen	784.829,95	935.230,48
Karel de Grote-Hogeschool	669.314,67	455.952,36
Katholieke Hogeschool Kempen	523.565,16	363.075,65
Katholieke Hogeschool Mechelen	399.936,68	227.290,90
Erasmushogeschool Brussel	493.401,10	535.725,05
Hogeschool Sint-Lukas Brussel	262.216,86	199.974,65
Hogeschool voor Wetenschap & Kunst	1.193.394,27	1.456.396,43
Katholieke Hogeschool Leuven	479.880,50	339.010,03
Hogeschool Gent	1.236.605,63	846.648,53
Katholieke Hogeschool Sint-Lieven	448.603,00	309.554,16
XIOS Hogeschool Limburg	253.561,19	173.674,11
Katholieke Hogeschool Limburg	798.186,32	811.295,32
Provinciale Hogeschool Limburg	347.450,86	235.259,98
Hogeschool West-Vlaanderen	596.099,69	621.151,14
Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende	296.791,74	200.459,31
Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen	963.325,50	1.785.634,35
EHSAL - Europese Hogeschool Brussel	356.203,69	238.460,86
Groep T - Hogeschool Leuven	179.597,64	118.110,82
Lessius Hogeschool	217.294,56	151.100,22
Arteveldehogeschool	949.167,40	1.446.812,05
Totaal	12.500.000,00	12.500.000,00

De bedragen die in de tweede kolom van de tabel zijn vermeld als “1e schijf (prijsniveau 2006)” worden geïndexeerd volgens het mechanisme bepaald in artikel 184, §1.”.

Artikel 7

In artikel 190, §3, van hetzelfde decreet worden de woorden “2002-2006” vervangen door de woorden “2002-2007” en worden de woorden “in 2006” vervangen door de woorden “in 2006 en 2007”.

AFDELING III

Universiteiten

Artikel 8

Artikel 104 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 104

§1. De Vlaamse Regering stelt voor het academisch personeel de haard- en standplaatstoelage, het vakantiegeld en de eindejaarstoelage vast.

Het universiteitsbestuur bepaalt de overige vergoedingen en toelagen.

§2. Tot op de datum waarop het in §1, eerste lid, vermelde besluit in werking treedt, ontvangen de leden van het academisch personeel de haard- en standplaatstoelage, het vakantiegeld en de eindejaarstoelage zoals die op 31 december 2005 voor de personeelsleden van de Vlaamse Gemeenschap en hun rechthebbenden van toepassing waren. Hierop wordt wel nog de indexeringsregeling, bedoeld in artikel 103, toegepast.”.

Artikel 9

In artikel 120 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994 en van 18 mei 1999, worden de tweede en derde zin van het eerste lid en het tweede lid opgeheven.

Artikel 10

In hetzelfde decreet wordt een nieuw artikel 120bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 120bis

§1. De Vlaamse Regering stelt voor het administratief en technisch personeel de haard- en standplaatstoelage, het vakantiegeld en de eindejaarstoelage vast.

Het universiteitsbestuur bepaalt de overige vergoedingen en toelagen.

§2. Tot op de datum waarop het in §1, eerste lid, vermelde besluit in werking treedt, ontvangen de leden van het administratief en technisch personeel de haard- en standplaatstoelage, het vakantiegeld en de eindejaarstoelage zoals die op 31 december 2005 voor de personeelsleden van de Vlaamse Gemeenschap en hun rechthebbenden van toepassing waren. Hierop wordt wel nog de indexeringsregeling, bedoeld in artikel 103, toegepast.”.

Artikel 11

In artikel 130, §1, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2003, wordt het woord “2006” vervangen door het woord “2007”.

Artikel 12

In artikel 130, §2, van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt:

“3° Voor het jaar 2007 is het forfaitair bedrag, uitgedrukt in duizend euro, voor elke universiteit vastgesteld als volgt:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	192.804
2. Vrije Universiteit Brussel	68.202
3. Universiteit Antwerpen	72.210
4. Universiteit Hasselt	13.845
5. transnationale Universiteit Limburg	4.501
6. Katholieke Universiteit Brussel	4.785
7. Universiteit Gent	150.454
	”.

Artikel 13

In artikel 130, §3, 2°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 24 juni 2005, wordt in punt 4. Limburgs Universitair Centrum, in de uiterste rechterkolom voor het jaar 2006, het woord “634” vervangen door het woord “897”.

Artikel 14

In artikel 130, §3, van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt:

“3° De Vlaamse universiteiten ontvangen voor het jaar 2007 extra bijdragen aan werkingsuitkeringen, uitgedrukt in duizend euro:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	7.122
2. Vrije Universiteit Brussel	2.375
3. Universiteit Antwerpen	3.765
4. Universiteit Hasselt	897
5. transnationale Universiteit Limburg	209
6. Katholieke Universiteit Brussel	196
7. Universiteit Gent	22.086
	”.

Artikel 15

In artikel 130, §5, 2°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 4 april 2003 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2003, wordt een vijfde kolom toegevoegd, die luidt als volgt:

“

2007
15.055

”.

Artikel 16

In artikel 130bis, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 27 januari 1993 en gewijzigd bij de decreten van 14 februari 2003 en 4 april 2003, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt:

“Naast de werkingstoelagen voorzien in artikel 130, §§ 1 tot 3, ontvangt de Universiteit Antwerpen in 2002, 2003, 2004, 2005, 2006 en 2007 voor de inrichting van de tweede cyclus van de opleidingen communicatiewetenschappen en biomedische wetenschappen en in 2006 en 2007 voor de inrichting van de tweede cyclus van de opleidingen wijsbegeerte, geschiedenis en toegepaste biologische wetenschappen georganiseerd conform de voorschriften vervat in artikel 29

van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen jaarlijks een bedrag dat wordt bepaald op basis van het aantal voor de tweede cyclus van deze opleidingen bepaalde onderwijsbelastingseenheden vermenigvuldigd met een basiseenheidsprijs per onderwijsbelastingseenheid.”.

Artikel 17

In artikel 130bis, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 27 januari 1993 en gewijzigd bij het decreet van 4 april 2003, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° Naast de werkingstoelagen voorzien in artikel 130, §§ 1 tot 3, ontvangt de transnationale Universiteit Limburg in 2002, 2003, 2004, 2005, 2006 en 2007 voor de inrichting van de opleiding onderwijskunde en de derde en vierde studiejaar van de andere ingerichte opleidingen jaarlijks een bedrag dat wordt vastgesteld op basis van het aantal voor de ingerichte studiejaar bepaalde onderwijsbelastingseenheden vermenigvuldigd met tweemaal de basiseenheidsprijs per onderwijsbelastingseenheid zoals bedoeld in §1.”.

Artikel 18

§1. In artikel 130ter, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1994 en vervangen bij het decreet van 4 april 2003, worden in de eerste zin de woorden “voor de begrotingsjaren 2003, 2004 en 2005” vervangen door de woorden “voor de begrotingsjaren 2003, 2004, 2005, 2006 en 2007”.

§2. In artikel 130ter, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1994 en vervangen bij het decreet van 4 april 2003, worden na het woord “2006” de woorden “en 2007” ingevoegd.

Artikel 19

§1. In artikel 136, §1, van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt:

“3° De universiteiten, vermeld in artikel 3, 1°, 2°, b), 3°, 4°, b) en c) en 6°, ontvangen voor het jaar 2007 voor de uitgaven die voortvloeien uit de

wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen en -lasten, met inbegrip van de door de instellingen gefinancierde aanvullende pensioenen, om een gelijkwaardig statuut te verzekeren als voor de universiteiten, vermeld in artikel 3, 2°, a), 4° a), en 5°, de volgende bedragen, uitgedrukt in duizend euro:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	8.331
2. Vrije Universiteit Brussel	3.053
3. Universiteit Antwerpen	190
4. Universiteit Hasselt	136
5. Katholieke Universiteit Brussel	206

”.

§2. In artikel 136, §2, van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt:

“3° De Vlaamse universiteiten ontvangen voor het jaar 2007 de volgende aanvullende wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen, uitgedrukt in duizend euro:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	3.109
2. Vrije Universiteit Brussel	840
3. Universiteit Antwerpen	51
4. Universiteit Hasselt	32
5. Katholieke Universiteit Brussel	63

”.

Artikel 20

In artikel 140, §1, 2°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 4 april 2003 en 19 december 2003, worden de woorden “voor de jaren 2002, 2003 en 2006” vervangen door de woorden “2002, 2003, 2006 en 2007”.

Artikel 21

Artikel 140ter van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 140ter

§1. Het bedrag van de sociale toelage van de universiteiten wordt vanaf 2006 vastgesteld als volgt (in duizenden euro's):

1. Katholieke Universiteit Leuven	4.854
2. Vrije Universiteit Brussel	1.980
3. Universiteit Antwerpen	2.136
4. Katholieke Universiteit Brussel	181
5. Universiteit Gent	5.195
6. Universiteit Hasselt	584

§2. Vanaf het begrotingsjaar 2007 worden de in §1 vermelde bedragen geïndexeerd aan de hand van de volgende indexformule:

$$I = 0,50 \times (L1/L0) + 0,50 \times (C1/C0).$$

I: de indexformule.

L1/L0: de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van begrotingsjaar 2006.

C1/C0: de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van begrotingsjaar 2006.”.

AFDELING IV

Volwassenenonderwijs

Artikel 22

Aan artikel 3 van het decreet tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs van 2 maart 1999 worden een punt 19°bis en een punt 49° toegevoegd, die luiden als volgt:

“19°bis hoofdvestigingsplaats: vestigingsplaats waar de administratieve zetel van een centrum ondergebracht is;”;

“49° vestigingsplaats: alle gebouwde of ongebouwde onroerende goederen die ingeplant zijn op eenzelfde kadastraal perceel of op percelen gelegen in dezelfde gemeente en die volledig of gedeeltelijk door personeelsleden van het betrokken centrum worden gebruikt voor onderwijsactiviteiten, met uitzondering van stages en buitenschoolse activiteiten.”.

Artikel 23

In het hetzelfde decreet wordt een artikel 44bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 44bis

§1. Een centrum voor volwassenenonderwijs kan slechts één hoofdvestigingsplaats hebben en één of meerdere vestigingsplaatsen.

Indien een centrum over meerdere vestigingsplaatsen met een administratieve zetel beschikt, duidt het centrum één van deze vestigingsplaatsen als hoofdvestigingsplaats aan. Het centrum deelt aan de bevoegde administratie mee welke vestigingsplaats als hoofdvestigingsplaats wordt aangeduid.

§2. Een centrum voor volwassenenonderwijs kan geen gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren aanwenden in vestigingsplaatsen die opgericht zijn na 1 mei 2006.

De minister bevoegd voor Onderwijs kan op grond van een gemotiveerde aanvraag van een centrum voor volwassenenonderwijs bij bijzondere omstandigheden afwijken van dit principe.

§3. In afwijking van §2 mogen centra voor volwassenenonderwijs waarvan de hoofdvestigingsplaats gelegen is op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, wel nog gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren aanwenden voor de oprichting van nieuwe vestigingsplaatsen in de gemeenten die gelegen zijn op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.”.

Artikel 24

Artikel 48 van het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs, vervangen bij het decreet van 24 december 2004, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 48

§1. Indien het aantal lesurencursist van een centrum voor volwassenenonderwijs voor de referteperiode 01.02.2004-31.01.2005 groter is dan het aantal lesurencursist van dit centrum voor de referteperiode 01.02.2003-31.01.2004, dan verwerft het centrum voor het schooljaar 2006-2007 het aantal gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren toegekend voor het schooljaar 2005-2006 met een verhoging van een aantal uren bekomen na toepassing van de formule:

$$\left(\frac{LUC0405}{LUC0304} - 1 \right) * LTP0506 + \frac{LUC0405}{45.388.253} * 15.940$$

Indien het aantal lesurencursist van een centrum voor volwassenenonderwijs voor de referteperiode 01.02.2004-31.01.2005 kleiner is dan het aantal lesurencursist van dit centrum voor de referteperiode 01.02.2003-31.01.2004, dan verwerft het centrum voor het schooljaar 2006-2007 het aantal gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren toegekend voor het schooljaar 2005-2006 met een verhoging van een aantal uren bekomen na toepassing van de formule:

$$\frac{LUC0405}{45.388.253} * 15.940$$

LUC0304 = het aantal lesurencursist van het centrum voor de referteperiode 01.02.2003-31.01.2004;

LUC0405 = het aantal lesurencursist van het centrum voor de referteperiode 01.02.2004-31.01.2005;

LTP0506 = het aan het centrum voor het schooljaar 2005-2006 toegekende aantal gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren.

§2. Het conform §1 per centrum bekomen aantal gefinancierde of gesubsidieerde leraarsuren wordt afgerond op de hogere eenheid.

§3. Voor het schooljaar 2006-2007 wordt hetzelfde volume ambten van het bestuurs- en ondersteunend personeel gefinancierd of gesubsidieerd als toegekend in de respectieve ambten tijdens het schooljaar 2005-2006.

De puntenenveloppe voor het schooljaar 2006-2007 is de puntenenveloppe toegekend voor het schooljaar 2005-2006 vermenigvuldigd met een coëfficiënt 1,0475. Het resultaat van de berekening wordt afgerond op de hogere eenheid.”.

Artikel 25

In artikel 49 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid, ingevoegd door het decreet van 14 februari 2003, vervangen door wat volgt:

“Tijdens het schooljaar 2006-2007 wendt het centrum voor het studiegebied Nederlands tweede taal minimaal hetzelfde aantal lestijden als toegekend voor dit studiegebied voor het schooljaar 2005-2006.”.

AFDELING V

Recuperatiefonds studietoelagen

Artikel 26

Artikel 21 van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 21

§1. Er wordt een recuperatiefonds studietoelagen opgericht, hierna genoemd ‘het fonds’.

§2. Het fonds is een begrotingsfonds type B in de zin van artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

§3. Het fonds wordt gespijsd door alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen in uitvoering van artikel 10, artikel 11 en artikel 22 van het decreet van 16 februari 2001 houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap evenals door alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen zoals bepaald in artikelen 47 en 48 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap.

§4. Het fonds wordt aangewend voor de betaling van studiefinanciering overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 30 april 2004.”.

HOOFDSTUK III

Cultuur

AFDELING I

Lokaal Cultuurbeleid

Artikel 27

Artikel 74 van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, gewijzigd bij de decreten van 21 maart 2003, 24 december 2004 en 23 december 2005, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 74

In afwijking van artikel 39, is voor het werkjaar 2006 de volgende regeling van toepassing:

de forfaitaire subsidie van 0,60 euro per inwoner wordt voor het werkjaar 2006 vervangen door een forfaitaire subsidie van 0,15 euro per inwoner.

Voor de berekening van deze subsidie wordt voor wat betreft de gemeenten gelegen in het Brussels Hoofdstedelijk gebied, slechts 30% van hun bevolking in aanmerking genomen.”.

AFDELING II

Fonds Culturele Infrastructuur

Artikel 28

Aan artikel 51 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999, gewijzigd bij de decreten van 27 juni 2003 en 24 december 2004, wordt volgend punt toegevoegd:

“3° het betalen van huurgelden, erfpachtvergoedingen, beschikbaarheidsvergoedingen en andere

kosten voor het gebruiksrecht van gebouwen en terreinen, die ressorteren onder het beheer van de entiteiten Cultuur en Jeugd van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media van de Vlaamse Gemeenschap.”.

AFDELING III

Subsidies socio-culturele sector

Artikel 29

Aan artikel 4 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de toepassing van intersectorale akkoorden voor organisaties ressorterend onder het paritair comité voor de sociaal-culturele sector wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als bij de afrekening van het vorige werkingsjaar blijkt dat de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de reëel gerealiseerde kosten, dan wordt het teveel ingehouden van het nog uit te keren saldo van de subsidie, toegekend aan de privaatrechtelijke rechtspersoon, bedoeld in §1 en wordt het eventueel daarna nog resterende bedrag in mindering gebracht op de voorschotten toegekend voor het daaropvolgende werkingsjaar, tot een maximum van de subsidie toegekend voor dat werkingsjaar.”.

AFDELING IV

Aanvullende subsidies voor tewerkstelling in culturele sector

Artikel 30

Aan artikel 5 van het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als bij de afrekening van het vorige werkingsjaar blijkt dat de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de verantwoorde uitgaven, dan wordt het teveel ingehouden van het nog uit te keren saldo van de subsidie, toegekend aan de privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersoon, bedoeld in §1 en wordt het eventueel daarna nog resterende bedrag in mindering gebracht op de voorschotten toegekend voor het

daaropvolgende werkingsjaar, tot een maximum van de subsidie toegekend voor dat werkingsjaar.”.

HOOFDSTUK IV

Herstelfonds

Artikel 31

De bedragen die op grond van artikel 159bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening in mindering worden gebracht op de middelen die aan het Herstelfonds worden toegewezen, worden verminderd met de bedragen die vanaf 1 januari 2006 tot en met de inwerkingtreding van artikel 159bis ten laste werden genomen van het Grondfonds voor zover deze bedragen betrekking hebben op andere schulden en vorderingen dan die welke betrekking hebben op de toepassing van titel V van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

HOOFDSTUK V

Departementale fondsen onroerende goederen

Artikel 32

Aan artikel 93 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 wordt een §5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§5. De saldi welke voorkomen bij elk departement van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ontstaan uit de Fondsen voor het beheer en de vervreemding van onroerende goederen en de ontvangsten gerealiseerd na 30 juni 2006 worden ten beloop van het niet belaste vastleggingskrediet overgeheveld naar het Fonds Onroerende Goederen, zoals bepaald in artikel 19 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991.”.

Artikel 33

Artikel 93 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 wordt op 1 januari 2007 opgeheven.

De op die datum nog openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen welke voorkomen bij elk Fonds voor het beheer en de vervreemding van onroerende goederen, zoals bepaald in artikel 93 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, worden overgedragen naar het Fonds Onroerende Goederen, zoals bepaald in artikel 19 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991.

HOOFDSTUK VI

Afvalstoffen

Artikel 34

§1. In artikel 47, §2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, vervangen bij het decreet van 20 december 1989, en gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990, 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998, 6 juli 2001, 21 december 2001, 5 juli 2002, 20 december 2002 en 22 april 2005, worden in punt 9° de woorden “van bodemsaneringsoperaties goedgekeurd door de OVAM en waarbij overeenkomstig het advies van OVAM andere saneringswijzen dan uitgraven en storten onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn,” geschrapt.

§2. In artikel 47, §2, 11°, van hetzelfde decreet worden de woorden “: – afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties goedgekeurd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en waarbij overeenkomstig het advies van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest andere saneringswijzen dan uitgraven en storten onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn en van” geschrapt.

§3. In artikel 47, §2, 19°, van hetzelfde decreet worden de woorden “afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties goedgekeurd door de OVAM en waarbij overeenkomstig het advies van OVAM andere saneringswijzen dan uitgraven en storten onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn en van” geschrapt.

§4. In artikel 47, §2, van hetzelfde decreet wordt punt 26° vervangen door wat volgt:

“26° a) 1,60 EUR per ton voor het verbranden van residu's, afkomstig van vergunde grondreinigingscentra en van vergunde verwerkingsinrichtingen voor rioolkolkenslib, in een oven vergund voor het verbranden van de voornoemde afvalstoffen, zonder recuperatie van energie of grondstoffen;

b) 0,95 EUR per ton voor het verbranden van residu's, afkomstig van vergunde grondreinigingscentra en van vergunde verwerkingsinrichtingen voor rioolkolkenslib, in een oven vergund voor het verbranden van de voornoemde afvalstoffen, met recuperatie van energie en/of grondstoffen;”.

§5. Aan artikel 47, §2, van hetzelfde decreet wordt een punt 44° toegevoegd dat luidt als volgt:

“44° 0 EUR per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats of het verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties waarbij overeenkomstig het advies van de OVAM andere saneringswijzen onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn.”.

HOOFDSTUK VII

Oppervlaktewateren

Artikel 35

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om ter uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging de tekst van de hierna volgende besluiten opnieuw uit te vaardigen met retroactieve werking tot de oorspronkelijke data van inwerking-treding van deze besluiten:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1992 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 1993 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;

- het besluit van de Vlaamse Regering van 16 maart 1994 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 1993 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 1995 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 1993 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Artikel 36

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de verandering naar het uitvoeringsbesluit van 16 februari 1993 te wijzigen in de uitvoeringsbesluiten van 1 februari 2002 en 22 maart 2002 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 1993 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en in het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering van 19 december 1998 tot uitvoering van het decreet van 14 juli 1998 betreffende de euro en houdende diverse wijzigingsbepalingen ingevolge de invoering van de euro, en dit voor een verwijzing naar het nieuwe uitvoeringsbesluit dat retroactief zal gelden ter vervanging van het besluit van 16 februari 1993 tot uitvoering van hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

HOOFDSTUK VIII

Milieubeleid

Artikel 37

§1. In artikel 10.2.3., §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij decreet van 24 december 2004 en 23 december 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° punt 8° wordt vervangen door wat volgt:

“8° het opstellen, controleren en opvolgen van de investeringsprogramma's en de subsidiëring-programma's voor de zuivering van het afvalwater dat geloosd wordt in de openbare riolen en collectoren; de aansturing van de uitbouw van het gemeentelijke rioleringsnet met inbegrip van subsidiëring en het ecologisch en economisch toezicht op de uitbouw en het beheer van de zuiveringsinfrastructuur;”;

- 2° aan hetzelfde lid wordt een punt 21° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“21° het ondersteunen van de uitbouw van grijs-watercircuits ter bescherming van de kwetsbare watervoerende lagen door subsidiëring van grijswaterleveranciers.”.

HOOFDSTUK IX

Landbouw

Artikel 38

§1. Volgende reeds toegekende terugvorderbare voorschotten worden bevestigd aan de hierna vermelde verenigingen, erkend met toepassing van de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor landbouw nuttige huisdieren:

- 1° 100.000,00 euro aan de vzw Vlaams Fokkerijcentrum;
- 2° 71.520,36 euro aan de vzw Vlaamse Rundveeteelt Vereniging;
- 3° 178.476,10 euro aan de vzw Vlaams Varkensstamboek.

§2. Het terugvorderbaar voorschot, vermeld in artikel 1, mag door de vereniging in kwestie uitsluitend aangewend worden voor de uitvoering van opdrachten haar gegeven met toepassing van de wet van 20 juni 1956.

§3. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd:

- 1° de voorwaarden betreffende de aanwending van het terugvorderbaar voorschot te bepalen;

2° het bedrag van de terugvorderbare voorschotten te wijzigen.

HOOFDSTUK X

Energie

Artikel 39

Artikel 20 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, gewijzigd bij decreten van 2 april 2004 en 24 december 2004, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 20

§1. Er wordt een Energiefonds opgericht. Dit fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

§2. Aan dit Energiefonds worden rechtstreeks volgende inkomsten toegewezen:

1° opbrengsten uit heffingen en administratieve geldboetes die decretaal aan het Energiefonds worden toegewezen;

2° andere middelen aan het Energiefonds toegewezen krachtens wettelijke, decretale of conventionele bepalingen.

§3. De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Energiefonds voor de uitvoering van haar energiebeleid, in het bijzonder voor de financiering van openbardienstverplichtingen inzake energie, voor haar sociaal energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake warmtekrachtkoppeling, haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het protocol van Kyoto.”.

Artikel 40

Het Energiefonds, vermeld in artikel 20 van hetzelfde decreet, neemt de uitstaande rechten en plichten over van het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen, vermeld in artikel 26 van hetzelfde decreet.

De middelen die voortvloeien uit de overgedragen rechten en plichten worden gevoegd bij de financiële

middelen van het Energiefonds, vermeld in artikel 20 van hetzelfde decreet.

Artikel 41

Artikel 26 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 42

In artikel 37, §7, van hetzelfde decreet, vervangen bij decreet van 19 december 2003, worden het tweede en derde lid vervangen door wat volgt:

“De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in §2, §2bis en §2ter, wordt gestort in het Energiefonds, vermeld in artikel 20.”.

Artikel 43

Artikel 19 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wordt opgeheven.

Artikel 44

Artikel 51 van hetzelfde decreet, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 51

De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 46, §1, wordt gestort in de Vlaamse middelenbegroting. De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 46, §2, komt ten gunste van het Energiefonds, vermeld in artikel 20 van het Elektriciteitsdecreet.”.

Artikel 45

In artikel 2 van het decreet van 2 april 2004 tot vermindering van de uitstoot van broeikasgassen in het Vlaamse Gewest door het bevorderen van het rationeel energiegebruik, het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en de toepassing van flexibiliteitsmechanismen uit het Protocol van Kyoto, wordt punt 6° opgeheven.

Artikel 46

Artikelen 3 en 4 van hetzelfde decreet, worden opgeheven.

HOOFDSTUK XI

Fonds ter valorisatie van de GIMV-participatie

Artikel 47

In artikel 38 van het decreet van 24 juni 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005 wordt §3 vervangen door wat volgt:

“§3. De middelen van het Fonds kunnen worden aangewend voor:

- inbreng in de naamloze vennootschap Participatiemaatschappij Vlaanderen;
- financiering van de uitgaven in het kader van PPS-projecten scholenbouw.”.

HOOFDSTUK XII

Oprichting van een Pendelfonds

AFDELING I

Betrokken actoren

Artikel 48

§1. Er wordt een Pendelfonds opgericht bij het Vlaams Ministerie van Mobiliteit en Openbare Werken, departement Mobiliteit en Openbare Werken, hierna het fonds genoemd.

§2. Het fonds heeft rechtspersoonlijkheid. De bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut in verband met de begroting, de rekeningen, het comptabiliteitsstelsel, het gezag en de controle op de instellingen van categorie A zijn op het fonds van toepassing voorzover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§3. Het fonds heeft tot doel subsidies aan te reiken voor de realisatie van projecten die specifieke duurzame mobiliteitsmaatregelen inzake woon-werkverkeer inhouden.

Artikel 49

De aanvragen voor een tegemoetkoming uit het fonds worden via een centraal aanspreekpunt ingediend. De Vlaamse Regering duidt het aanspreekpunt aan en bepaalt de nadere regels.

Artikel 50

§1. In de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen wordt een begeleidingscommissie opgericht.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels betreffende de samenstelling, de werking en de adviesverlening van de begeleidingscommissie.

AFDELING II

Procedure voor het verkrijgen van een tegemoetkoming uit het fonds

Artikel 51

§1. Projecten die concrete maatregelen bevatten met het oog op de bevordering van de duurzame mobiliteit op het vlak van woon-werkverkeer kunnen in aanmerking komen voor een tegemoetkoming uit het fonds.

§2. Voor volgende projecten kan een tegemoetkoming verleend worden:

- a) de realisatie van nieuw vervoersaanbod, dat niet binnen het domein van het geregeld vervoer valt;
- b) de realisatie van nieuwe infrastructuur in functie van het woon-werkverkeer op een bedrijventerrein;
- c) de realisatie van specifieke bedrijfsorganisatorische acties en maatregelen.

§3. Enkel de uitvoering van de in de projectdossiers beschreven maatregelen en acties komen in aanmerking voor een tegemoetkoming uit het fonds. De voorbereidende werkzaamheden, zoals de opmaak van het projectdossier en eventuele bijkomende studies, onderzoeken of analyses komen niet in aanmerking voor een tegemoetkoming uit het fonds.

§4. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen omtrent de projecten die in aanmerking komen voor een tegemoetkoming uit het fonds.

Artikel 52

§1. Er kunnen projecten ingediend worden door:

- a) individuele bedrijven;
- b) groepen van bedrijven;
- c) lokale of provinciale overheden, indien in samenwerking met een private partner;
- d) andere private instellingen, of partnerschappen tussen private en publieke instellingen.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels van de aanvraagprocedure.

Artikel 53

§1. Een aanvraag kan enkel ontvankelijk worden verklaard indien deze wordt ingediend voor de door de Vlaamse Regering vastgestelde datum en indien het project maatregelen bevat die voldoen aan de volgende minimumvoorwaarden:

- a) ze zijn overlegd tussen de werkgevers en de werknemers op het projectniveau;
- b) indien ze de ontwikkeling van een nieuw vervoersaanbod inzake woon-werkverkeer beogen, zijn ze complementair aan het bestaande vervoersaanbod inzake woon-werkverkeer, dat georganiseerd wordt door zowel private als publieke diensten;
- c) ze vallen buiten het domein van het geregeld vervoer;
- d) ze treden niet concurrerend op ten aanzien van de bestaande initiatieven inzake woon-werkverkeer;
- e) ze gaan uit van een gedeelde verantwoordelijkheid van alle betrokken partners in het project, zowel wat het organisatorische als het financiële aspect betreft;
- f) ze voorzien in inhoudelijke en financiële evaluaties, waardoor bijstellingen aan het project moge-

lijk zijn of op basis waarvan een project beëindigd kan worden.

§2. De Vlaamse Regering kan nadere ontvankelijkheidscriteria bepalen.

Artikel 54

§1. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels in verband met de procedure voor de tegemoetkoming uit het fonds.

§2. De Vlaamse Regering stelt eveneens de regels vast in verband met de opvolging van de projecten.

AFDELING III

Het fonds

Artikel 55

Onverminderd het bepaalde in artikel 51, §3, staat het fonds in voor de betaling van maximaal de helft van de kosten die aan het ingediende project verbonden zijn, voor een periode van maximaal vier jaar.

Artikel 56

§1. De middelen van het fonds zijn:

- a) een jaarlijkse dotatie lastens de begroting van het Vlaamse Gewest;
- b) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar van het fonds.

§2. De in §1 bedoelde middelen kunnen worden aangevuld met:

- a) bijdragen van sectoren op vrijwillige basis overeengekomen in een paritair comité;
- b) tegemoetkomingen betaald vanuit het fonds die teruggevorderd worden.

Artikel 57

Het fonds wordt beheerd door de Vlaamse Regering.

Artikel 58

Het fonds heeft zijn zetel in het departement Mobiliteit en Openbare Werken van het Vlaams Ministerie Van Mobiliteit en Openbare Werken, dat de diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking stelt, die noodzakelijk zijn om een efficiënte werking van het fonds te verzekeren.

Artikel 59

§1. De secretaris-generaal van het departement Mobiliteit en Openbare Werken van het Vlaams Ministerie Van Mobiliteit en Openbare Werken is belast met het dagelijks bestuur en de organisatie van het fonds.

§2. De secretaris-generaal kan de bevoegdheden die hem in toepassing van dit decreet worden toegekend, subdelegeren aan een ambtenaar van rang A1 of hoger van de administratie.

§3. Bij tijdelijke afwezigheid of verhindering van de secretaris-generaal worden zijn bevoegdheden uitgeoefend door het afdelingshoofd van de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid, behalve de in §2 bepaalde bevoegdheden. Bij tijdelijke afwezigheid of verhindering van het afdelingshoofd van de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid wordt hij vervangen door een ambtenaar van rang A1 of hoger van de afdeling.

HOOFDSTUK XIII

Slotbepalingen

Artikel 60

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- artikelen 8, 9, 10 en 27, die in werking treden op 1 januari 2006;
- artikel 22, dat in werking treedt op 1 mei 2006;

- hoofdstuk IV– Herstelfonds, dat in werking treedt op dezelfde datum waarop artikel 159bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening in werking treedt;
- hoofdstuk VI– Afvalstoffen, dat in werking treedt op 1 juli 2006.

Brussel, 12 mei 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,

Yves LETERME

De vice-minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De vice-minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Sport en Brussel,*

Bert ANCIAUX

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie,
Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur,
Stedenbeleid,
Wonen en Inburgering,*

Marino KEULEN

*De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale
Economie en Gelijke Kansen,*

Kathleen VAN BREMPT
